

ABONAMENTS

Països catalans postal, id. ...	10' —
Altre països, id. ...	30' —
Barcelona, Mes ...	300 Ptas.
Catalunya i territoris de la República, trimestre ...	10' —
Amèrica llatina i Portugal, trimestre ...	12' —

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 589, 1.2º — TELEFON 15.490
TALLERS D'IMPRESSA: CARRER DE BARCELONA, 11 I 13. — TELEFON 19.693

EL TEMPS En cel està serà per tota la regió, excepte a l'alt Empordà, on apareix amb aurores. Els vents dominants són del N. que adquireixen bastant intensitat per la vall de Ribes, Empordà, conca del Garrotxa i ribera de l'Ebre, i són moderats o fluïdes per les restants comarques.

CRONICA

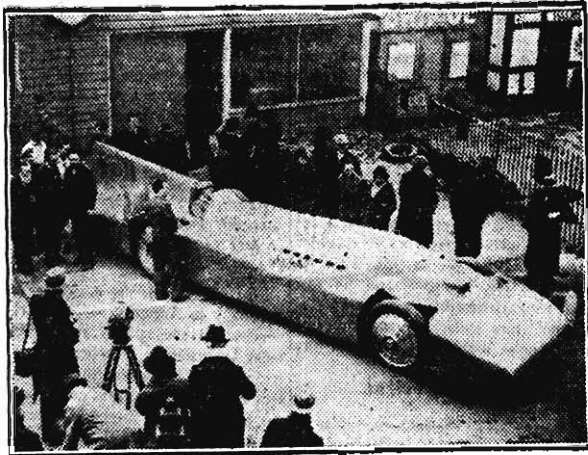
Ara ha fet un any

Dilluns feia un any que eren renovats els Ajuntaments de Catalunya d'acord amb les normes establertes pel Parlament Català. En la memòria de tothom és ben present la transcendència d'aquella consulta popular i l'apassionament que suscità en tots els sectors polítics. Aquelles eleccions havien d'aclarir dos punts importants: constatar els resultats de les eleccions generals celebrades dos mesos abans i autoritzar o desautoritzar la gestió política-administrativa dels Ajuntaments sortints de les eleccions municipals del 12 d'abril, que havien determinat el telom de la República.

Tant en un aspecte com en l'altre, el resultat s'ajustà a la realitat política que s'havia anat elaborant a Catalunya durant aquests primers anys del nou règim. A Barcelona, la dispersió de les forces que més havien lluitat per l'adveniment de la República, havia fet possible l'èxit d'una operació electoral de les dretes, que, fatalment, havia de crear una situació perillosament equívoca dintre la nostra política autonòmica. Les xifres globals de les eleccions a diputats al Parlament de la República donaven un centenar de milers de vots de més als partits que degut a l'estratègia barcelonina quedaven en minoria al Parlament. L'equilibri que ha d'existir entre la representació autèntica del país i el volum de les forces representades quedava romput. La majoria parlamentària de Catalunya al Parlament de la República, no representava la majoria dels catalans. D'aquesta fiocció n'havien de venir un seguit d'errors funestos per a l'autonomia i la tranquil·litat de Catalunya; l'experiència ha demostrat d'una manera implacable que aquelles previsions d'aigües eren massa certes per desgràcia. Les eleccions municipals d'ara fa un any, en restablir l'equilibri, accentuaren l'exacerbació partidista dels que se sentiren defraudats. Els resultats a tot Catalunya demostraren que la majoria no es pronunciava en el sentit que podien fer creure els resultats de les eleccions generals. La derrota de les dretes en la majoria dels Municipis catalans, començant pel de Barcelona, creava una paradoxa política difícil de reduir; els que podien contribuir més eficaçment a reduir-la, calgueren en l'error de fer-la més violenta.

En l'altre aspecte el resultat de la consulta tingué una transcendència molt més benèfica. Els Ajuntaments nous substituïren els sortits de l'escolt popular del 12 d'abril, de filiació revolucionària; calia veure com s'orientava l'opinió i quins homes queren i quins se'n duren la confiança ciutadana. La prova, a Barcelona, fou ben satisfactoria. Poques vegades la ciutat ha tingut un Ajuntament de tanta solvència moral i tècnica; poques vegades la confiança popular s'ha manifestat d'una manera tan inequívoca. Nou mesos de gestió municipal foren suficients per a demostrar la capacitat i la rectitud d'uns catalanistes republicans disposats a treballar pels interessos de Barcelona. El seu pas per l'Ajuntament no haurà estat en va, encara que fets lamentables hagin interromput la seva obra i els hagin portat a una situació dolorosa, en la qual els acompanyen el respecte i la confiança populars.

Fa pocs dies recordàvem l'existència d'una llei municipal que cap de les iniciatives del govern ha inutilitzat; en els seus preceptes, vigents avui igual que mesos enrera, pot trobar-se el camí d'arribar a la total normalització de la vida municipal catalana; normalització que caldria completar reintegrant als seus llocs de govern els que avui pateixen captivitat, perquè realitzessin aquell programa municipal que mereixia l'aprovació unànime dels que volen per a Barcelona una política municipal intel·ligent i pura.

El nou "Ocell Blau", amb el qual sir Malcolm Campbell vol batre el seu rècord, és provat a Brooklands

EL PROBLEMA POLITIC

Una reunió Lerroux-Gil Robles a casa del senyor Alba

Madrid, 15.—Els periodistes van poder esbrinar que el cap del Govern havia anat al domicili del senyor Alba, on va esmorzar junt amb el president de les Corts i el senyor Gil Robles, celebrant-se l'anunciada entrevista entre el president del Consell i el cap de la Ceda.

A dos quarts de cinc va acabar el dinar i van sortir junts els senyors Lerroux i Gil Robles. Alguns periodistes es trobaven a la porta de l'hotel del senyor Alba, i van preguntar al senyor Lerroux sobre l'acordat en l'entrevista. El senyor Lerroux va respondre:

—No us vaig enganyar, perquè us vaig dir que anava a esmorzar i he esmorzat, i perquè també us vaig anunciar que la meua entrevista amb el senyor Gil Robles seria aviat, i així ha estat.

En arribar aquí el senyor Alba va tenir la gentilesa d'invitar-nos a esmorzar al senyor Gil Robles i a mi. Hem aprofitat l'oportunitat per parlar i hem examinat la situació parlamentària i governativa formulant un pla sobre ella, amb l'obligat limit, puix que no s'ha d'oblidar que al Govern hi estan representats altres grups distints de la Ceda i els radicals.

Hem convingut en la necessitat que jo celebri una conferència amb els senyors Martínez de Velasco i

Melquíades Álvarez, perquè els doni compte de les converses que he mantingut aquests dies amb el senyor Gil Robles. Després celebrarem tots quatre una reunió per tractar de la reorganització ministerial. Demà, o passat demà, possiblement se celebrarà la reunió de conjunt per a decidir sobre la reorganització ministerial i resoldre tota la situació política. Naturalment que això succeirà abans de la reobertura de les Corts. Aquesta tarda m'entrevistaré amb els senyors Martínez de Velasco i Melquíades Álvarez.

El senyor Lerroux dirigint-se després al senyor Gil Robles li ha dit: —He donat be la referència? —Exactament—ha contestat el senyor Gil Robles.

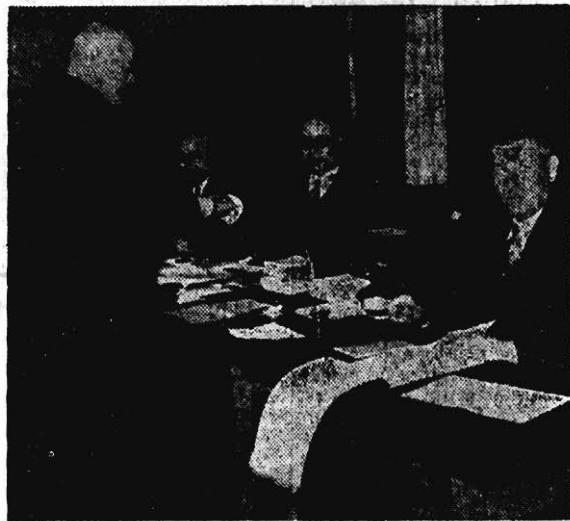
GESTIONS DEL CAP DEL GOVERN PER A PARLAR AMB EL CAP DE LES MINORIES GOVERNAMENTALS

El cap del Govern, des de l'hotel del senyor Alba, ha anat al seu domicili, on ha romàs fins prop de les sis de la tarda. A la sortida, ha manifestat als periodistes que no havia parlat amb ningú i que es dirigia a la Presidència del Consell.

(Segueix a la pàg. 8, col. 3.)

EL PLEBISCIT DEL SARRE

Els partidaris de la tornada a Alemanya obtenen una victòria impressionant

El plebiscit del Sarre. — El president del Front Alemany, Roehling, emetent el seu vot a Sarrebruck. (Express Foto.)

Sarrebruck, 15.—Les xifres proclamades per la Comissió del plebiscit com a resultat de les eleccions celebrades diumenge són les següents: inscrits en el cens electoral, 539.541; paperetes entrades a les urnes, 528.005, o sigui una participació de 97,9 per 100 del cens electoral.

Paperetes nulles, 2.249.
A favor del "statu quo", 46.513, o sigui el 8,77 per 100.
Pe a la unió a França, 2.124, o sigui el 0,04 per 100.

Per a la tornada a Alemanya, 447.109, o sigui el 90,08 per 100.
A continuació van els resultats obtinguts amb els vuit cercles electorals. La primera xifra correspon a la votació a favor del "statu quo"; la segona a la votació favorable a l'anexió a França, i la tercera la que opta per a la tornada a Alemanya:

Sarrebruck-ciutat, 10.413, 286, 73.761.
Sarrebruck-provincia, 12.303; 657; 121.632.
Sarrelouis, 7.341; 727; 85.230.
Ottweiler, 8.792; 132; 88.875.
Moritz, 1.180; 66; 23.362.
Saint Wendé, 1.130; 27; 20.390.
Saint Ingbert, 3.058; 126; 33.867.
Homburg, 2.196; 42; 28.863.

Es dona compte del resultat

Sarrebruck, 15.—Tots els individus de la Comissió del plebiscit s'han reunit aquest matí a les set a l'edifici de Wartburg.

Tan aviat com el senyor Rhode ha pres seient davant la taula presidencial s'han omplert ràpidament les galeries, mentre que els funcionaris encarregats de l'escrutini realitzaven les últimes operacions.

A un quart de nou, el senyor Rohde, en alemany, i Henry, en francès, han anunciat el resultat del plebiscit; primerament han donat xifres detallades i seguidament el resultat global.

La proclamació d'aquest resultat ha circulat ràpidament per Sarrebruck, i abans d'haver transcorregut una hora

totes les finestres eren guarnides i les campanes de totes les esglésies llançades al vol.

La Comissió del Plebiscit cap a Ginebra

El president, el secretari i els restants membres de la Comissió del Plebiscit han sortit a les set de la tarda cap a Ginebra.

Al tren en el qual efectuen el viatge ha estat ategit un vagó precintat, la custòdia del qual ha estat confiada a diverses seccions de fusellers anglesos, i en el qual hi van 27 caixes que contenen els 539.300 butlletins de vot del plebiscit celebrat el diumenge darrer.

La notícia del resultat a Sarrebruck

Sarrebruck, 15.—La ciutat ha aprofitat aquest matí voltada d'una espesa boira. S'espera que aquest fenomen eviti disturbis que podrien esser promoguts pels partits adversaris.

Tots els magatzems i fàbriques de les mines estaran tancats durant el dia d'avui. Els nois no aniran a l'escola.

A mesura que s'ha anat coneixent el resultat del plebiscit, han aparegut per les cases, places i carrers infinitat de banderes nazis.

Els nazis anunciaren ahir que tenien la intenció d'emprendre avui una manifestació com la de 1925 amb motiu del milenari de Rhenania.

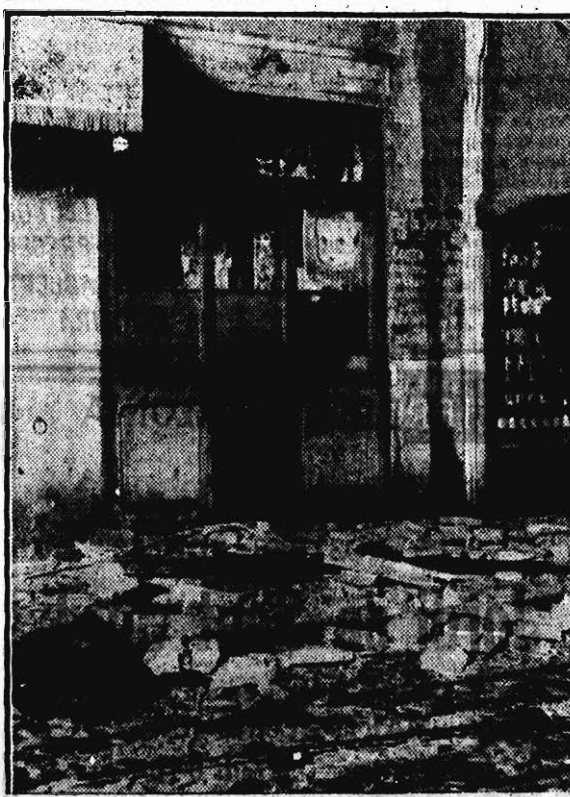
La policia ha pres serioses precaucions per tal de limitar els desordres que podrien ocórrer als antinazis.

Incidents

Es tenen notícies que a Sarrelouis i Karlsbrunn s'han produït alguns incidents.

Sembla que en nombrosos punts els agents de policia han fet, voluntàriament, lliurament de les seves funcions als "nazis" uniformats.

(Segueix a la pàg. 7 col. 3.)

El efectes de l'explosió de l'artefacte col·locat ahir al cinema Arna, (Foto. Castells.)

El dia d'ahir a la Generalitat

Ahí al migdia, el governador general senyor Portela Valladares, va rebre els periodistes a la Presidència: —Avui al matí—va començar dient el senyor Portela als informadors—, no s'ha registrat cap incident a la Universitat. A la Facultat de Dret han entrat a classe tots els estudiants i a Medicina n'han mancat només una quinzena.

S'havien pres tota mena de precaucions per tal que els aldarulls de l'altre dia no es reproduïssin. I gairebé res més—afegí—. Unicament lamentar l'explosió d'ahir passada al cinema Arna. Ara que cal fer constar que el que va esclatar no era cap bomba, ni tan sols un petard; era un tub de dinamita que s'havia deixat en aquell lloc. Pudeu tenir la seguretat—va acabar—, que això de les bombes es liquidarà ara, tal com es va acabar l'any deu. Es qüestió només de vimeis i temps.

Acut seguit, el senyor Portela va acomiadar-se dels periodistes. A la sortida, els reporters van poder notar que el cotxe destinat al president

la bandera catalana.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

A Barcelona, la premsa podrà publicar les mateixes notícies que a Madrid

Ahí, a la Generalitat, fou facilitada pel senyor Portela, la següent nota:

La raonada queixa exposada en un diari del matí, amb referència a tracte diferent, per part de la Censura, que permet als diaris de Madrid donar notícies que no han estat permessos als de Barcelona, ha d'ésser atesa, i a aquest efecte han estat donades ordres pertinents. Una altra cosa fora ocasionar seriosos i injustos perjudicis a la premsa de Barcelona.

Per la multa de La Publicitat

Suma anterior:	Ptes. 506'50
S. Boudia	1'—
Good Midding Texas	5'—
C. Grau	10'—
X. Y. Z.	2'—
Joan Oliva Gasset	15'—
R. Esquerri	1'—
Joan Segimon	2'—
El soci A. S. d'A. C. R.	5'—
P. W.	1'—
R. T.	1'—
Conde de Masmitjà	1'—
Barcelona Vella	2'—
Josep Pérez	1'—
Eduard Casacobera	5'—
Un que la compra cada dia	2'—
Total:	Ptes. 651'56

Agraïm als nostres amics la seva adhesió.

LLEGIU:

¿Què pensem de la nova majoria d'edat i de la llibertat civil reconeguda a la dona?, enquesta de J. M. Xicola, a la pàg. 3.

LES LLETRES I LES ARTS, a la pàg. 4.

INFORMACIÓ DE MADRID, a la pàg. 5.

LES COMARQUES CATALANES a la pàg. 6.

INFORMACIÓ D'ESTRANGER, a la pàg. 7.

EL CINEMA I EL TEATRE, a la pàg. 8.

ELS ESPORTS, a la pàg. 10.

COMENTARI

Pescadores i «toreros»

Ho diu "Paris-Soir" de dilluns, en uns grans titulars a primera pàgina: "Pescadores de Santander i toreros de Barcelona han assistit amb els reis i prínceps de sang al casament de la infanta Beatriz". I ho reproduïm amb gust perquè potser la premsa monàrquica i la monarquitzant d'Espanya no ho gosarà dir.

Toreros de Barcelona? Ignoràvem que entre les dotacions de monarquies locals que feren el viatge a Roma s'hi amagués la flor castissa del torero. Després de tot, per què no? Aparentment no hi ha res que s'oposi a que un torero sigui monàrquic. Ni a que un monàrquic sigui torero. Gairebé es podria dir que un i altre estat es complementen i que posats sota la llum neta de Roma, i sobretot davant l'ull àvid dels corresponents francesos, produïssin resultats d'una brillantor imprevisible. No és estrany, doncs, que l'entusiasta especial del "Paris-Soir"—que no és altre que aquell Maurice de Waleffe, barreja de "maître d'hotel" i de cronista de societat, "inventor" de la calça curta i professional dels concursos de bellesa—, no es estrany que aquest senyor veïss toreros de Barcelona allà on va veure pescadores de Santander.

Però què en faríem de la monarquia i dels seus encisos si en treïssim aquestes tendres detalls a la Lulibsch? Unes notes de prínceps necessiten un clima especial i una literatura pròpia: cal barrejar desitjament l'esclat del luxe i l'exaltació del popularisme, i cal, so-

bretot, no oblidar cap dels detalls susceptibles d'entremir l'ànima de canari de les solterones. En les noces de Roma hi trobem de tot: la magnificència dels presents i la nota trèmula de la modernitat; els nuvis no podran fer el viatge als Estats Units perquè no tenen prou diners... I després, aquells detalls que faran la joia dels palaus i de les cases de dispetes de Madrid: el color dels pantalons dels grans d'Espanya, el barret del rei d'Itàlia, les mitges dels criats i la llargada de la cua de la núvia...

Tot això estaria molt bé si al damunt no s'hi volgués bastir alguna cosa més seriosa. Que la monarquia i els seus partidaris es facin un ideal de viure en un món de "potin" de cosa la modista i que vulguin llançar llàgrimes generoses sobre els comptes de la plaça dels recents casats, són aspiracions molt lícites, però insuficients per a pretendre obligar en nom seu a instaurar un règim polític determinat. Una família que ha regnat pot tenir la seva grandesa en les hores de sort i fins en les hores de desgràcia; ara, quan tot el seu esclat i el seu prestigi s'agrupen sols sobre un moviment d'autèntica cursileria provocat per la innata badoqueria humana, aleshores mereix molt poc respecte.

Tots els monàrquics de Barcelona i els d'Espanya que han anat a Roma a casament ho han fet amb un esperit polític, de política de "notas de sociedad". És una posició poc considerable.

J. M. P.

¿Es «tabú» l'estudi de l'economia catalana?

I.—El Museu Social i l'I. D. I. E.

1

Moltes vegades hem pensat si als catalans d'avui ens convindria tenir una Muralla de Lamentacions com tenen els jueus a Jerusalem per a poder concentrar en un lloc determinat tots els pessimismes, els remordiments, les queixes de sempre que ja constitueixen un "leit-motiv", i les acusacions contra el Fat, amb les quals ens sentim una mica descarregats de culpa per totes les omissions i les falles comeses. Si cada català que s'ha sentit culpable de manca de voluntat col·laboracionista en l'obra general, en un moment determinat, portés una pedra aviat tindríem una muralla que faria respecte, però adhuc si limitàvem els murets a camps més restringits tampoc no escassejaria el material de construcció. Nosaltres no coneixem gaire el camp de la política, del qual ens hem mantingut voluntàriament allunyats, però en canvi hem seguit amb gran interès tot el que en els darrers anys s'ha intentat a Catalunya a favor de la cultura econòmica i del coneixement exacte de les nostres activitats productives.

I hem pogut comprovar que tot el que es realitza en aquest sector està condemnat a tenir una breu durada, i que quan s'han pogut vencer les circumstàncies adverses ja no ha estat el mateix inversor que reconstruïx la seva obra, sinó que ve un altre entusiasta, desconegedor dels obstacles tradicionals i les lluites sordes, a treballar per l'establiment d'un punt de base per a la ciència econòmica catalana. Tard o d'hora haurà de reconèixer la seva equivocació, i de bon grat o per força abandonarà la tasca feta, deixar que el vent se n'emporti fins les cendres, refugiarse en alguna gerència amb més profit i menys

maldecaps, i esperar a veure el fracàs d'un altre atrevit.

Recordem només la història del Museu Social, dirigit pel senyor Tàlala, creat uns anys abans de la guerra i en el qual havien col·laborat alguns dels actuals economistes catalans de reconeguda vàlua, com En Rabonós. No voldríem detallar tots els incidents que demostraven una incomprensió de la tasca que el Museu Social portava a terme amb escassos mitjans. És la història de sempre en aquest país, on s'han llançat milions en coses perfectament inútils mentre s'han escatimat els milers a les empreses de caràcter científic. Catalunya ha de passar ben aviat, em sembla que ho veurà la nostra generació, per moments d'extraordinària gravetat; i no sabem si podrà trobar-s'hi solució. Si n'hi ha o no, hauríem de provar de saber-ho amb anterioritat utilitzant tots els entesos que poguessin aportar algun estudi digne de confiança. Si a un home que entra en la vellesa se li assegurés que pot tornar a la joventut, o millor dit a revivir totes les èpoques del cicle vital humà per temps indefinit, i fos ric, és probable que destinés una part dels seus cabals a estudiar aquella possibilitat. ¿Per què un poble que comença la seva decadència no ha d'afavorir els estudis biològics, econòmics i socials, sobretot tenint en compte que si els homes han de morir forçosament els països només desapareixen per la desmoralització de llurs components?

Tornem, però, al cas del Museu Social que fou suprimit durant l'època dictatorial, quedant en custòdia a la Diputació el seu arxiu. ¿Què resta de tota aquella obra que representava una continuïtat d'esforç i una preparació? Unes publicacions difícils de

(Girou el full, s. u. p.)

MICHEL.—Em sembla que ara la ceta apte per a demanar la Llama.

trobar i quant a l'arxiu el cercarem endebades a començaments del 1931 per tota la Generalitat. I si cercàvem aleshores l'arxiu del Museu Social era perquè volíem aprofitar-ne tot el que fos possible i que l'Institut d'Investigacions Econòmiques pogués, en els aspectes que fossin afins, continuar les directives marcades per l'organisme precedent. Quatre anys després, gairebé dia per dia, hom pot veure pels corredors de les oficines de la Generalitat mobles que pertanyien a l'I. D. I. E. i que aquesta s'ha quedat en dipòsit junt amb l'arxiu de l'Institut, que ha travessat un període més atzarós i ha tingut més curta vida però ha fet la mateixa fi. Set anys de dictadura impidiren la recuperació del Museu Social. Ara ens trobem en un règim provisional i potser sigui possible d'evitar destruccions definitives. D'això ja en tornarem a parlar quan convingui i amb la claredat necessària, que és una de les característiques dels nostres escrits.

Una de les coses que més ens ha d'avergonyar als catalans com a ciutadans d'un poble que té innegablement aptituds econòmiques i ha sabut fer diners amb la producció i el comerç, és que la nostra aportació a les ciències econòmiques sigui tan minsa. Quins llibres catalans d'Economia, Estadística, Demografia o Sociologia mereixen l'honor de figurar en les bibliografies internacionals? Quants catalans assisteixen a les conferències de savis de tots els països i hi fan sentir la seva veu? I no és en aquesta mena de manca d'estudi, perquè hi ha homes preparats i de privilegiada intel·ligència que han començat a dedicar-hi llurs activitats, però que tenien altres aspiracions que fer unes oposicions a una càtedra mal dotada i anar esperant la pujada de l'escalafó. Aquí estem acostumats a riure relativament bé i l'home d'intel·ligència al qual la comunitat no li ha facilitat les mitjans necessaris perquè pugui dedicar-se exclusivament a l'estudi troba temptacions poderoses en els negocis i en la política que l'escalfiran i el faran renunciar a la tasca penosa, llarga i absorbent de la creació científica.

Sembla que pesa una maledicció sobre la cultura econòmica de Catalunya, que s'ha establert damunt d'ella un tabuatge, però nosaltres no som supersticiosos i demés no ens ha espantat mai la lluita. Doloroses experiències recents ens han fet obrir els ulls, que potser teníem massa incertesa damunt els llibres, i fixar-los al nostre voltant. Creiem haver vist quins eren els obstacles que s'oposaven al floriment de la nostra ciència econòmica, i en. Proposem combatre'ls mentre tinguem forces. De moment ens limitarem a anar-los explicant un darrer l'altre amb l'ajut de la realitat viscuda. Aniran sortint a flor de ploma mentre expliquem la naturalesa, la curta vida i la mort de l'Institut d'Investigacions Econòmiques. En el pròxim article donarem compte de com va ésser creat i sota quins auspicis va néixer aquest organisme al qual ningú no havia pogut pronosticar una vida tan breu i una fi tan espectacular.

Josep A. VANDELLOS

Homenatge a Apelles Mestres

El diumenge al matí se celebrà l'acte d'homenatge dels universitaris i dels nens a Apelles Mestres, a l'Exposició que l'arxiu Històric de la Ciutat tenia organitzada. L'alcalde de Barcelona havia delegat la seva representació al Director de l'arxiu, senyor Duran. Hi assistiren, entre altres, la senyora vidua i filla de Francesc Macià, senyora Elvira Maigarriga, senyors Millet, Patxot, Viada i Lluç, Alfonso, Puget, Cardunets, Fontdevila, Campmany, Solano, Bastardas, Renart i representació de l'Institut de Cultura de la Dona.

L'estudiant, Rosend Oliveró, obrí l'acte amb un parlament en el que glossà el significat de l'homenatge i el móbil únic que l'originava: l'agraïment a l'obra tan abundosa, en tan diversos camps, del poeta-músic-dibuixant, i acabà dient que en aquest moment improvisació havia de voler dir més que mai espontaneïtat. Després la nena Carmina Duran, digué la poesia "Apelles Mestres", de l'estudiant Delfí Escotó. A continuació, la secció de nens de l'Orfèdre Gracienc, sota la direcció del mestre Balcels, cantà diverses cançons de l'homenatge. A precs unànims del públic, l'excelsa cantant Mercè Plantada interpretà diverses composicions, també originals d'Apelles Mestres.

Ben emocionat, Apelles Mestres, donà les gràcies i digué que tot això tallia gratíssim a l'arxiu Històric de la Ciutat. El senyor Duran i Santpere clougué l'Exposició dient que aquesta actes s'havien organitzat perquè era un digne de tots. Finalment Apelles Mestres volgué fer constar que els primers que es recordaren dels seus vuitanta anys foren uns Joves universitaris, els quals iniciaren el seguit d'homenatges que se li han tributats, amb l'edició del "Tribut al venerable Apelles Mestres", el primer exemplar del qual li fou lliurat solennement en aquest acte.

L'acte que havia començat a les 10 del matí, acabà a la una.

Venç
la tos, bronquitis, estada rro, grip,
malalties bronco-pulmonars.
EL PECTORAL
ICANIL
variable suavitat de vostre pit

Els Centres Oficials

GENERALITAT

El Butlletí Oficial de la Generalitat. En el seu número d'ahir publica el següent sumari:

Govern General de Catalunya. — Decret donant publicitat al del Ministeri d'Agricultura del 13 de desembre propassat, sobre rectificació del Cens de Caniporals.

Ordre donant publicitat a les conclusions del cinquè Congrés Nacional de Regaltes celebrat a Valladolid.

AJUNTAMENT

EL SENYOR PICH I PONT TORNA A REBRE ELS PERIODISTES

La reorganització de la Guàrdia Urbana: El senyor Pich i Pont partidari del fur civil en la causa contra els regidors: Les laborioses gestions per la Gestora

Ahir al migdia el senyor Pich i Pont tornà a rebre els periodistes. El motiu era per tal de lliurar personalment als reporters una nota sobre el desarmament de la Guàrdia Urbana i tornant el senyor Ribé al seu lloc de cap.

L'avant-despaix de l'Alcalde i les seves immediacions estaven plens d'un públic ansios. Els periodistes, però, naturalment, passaren primer.

El senyor Pich i Pont explica als periodistes perquè el havia cridat. Digué que havia dit al senyor Ribé que en el termini de vuit dies li fes un pla de reorganització de la Guàrdia Urbana, i que el senyor Ribé s'havia resistit a tornar al seu antic càrrec perquè per a ell era més tranquil·litzant.

Així — observava un reporter — es repeteix el cas "Gigantes y Caballos"; el reestabliment de la Guàrdia municipal.

— No és així; el que cal és posar-hi un cap de la casa, que no hi era, i fer-ne una guàrdia pacífica i no guerrera.

Un altre periodista s'interessava aleshores perquè sobresorgués el procés de l'oficial senyor Lluç, i el senyor Pich i Pont contestà que ja havia treballat per a treure'l, però que com amb el fur de guerra la cosa és més difícil. De totes maneres, ho farà.

— I — intervingué aleshores un altre reporter —, que opina de la competència de jurisdiccions en el cas de l'Ajuntament?

— Com Alcalde, he sostingut sempre que tot el que significava fur civil és nul·lificar el de guerra. A més, jo sempre he sostingut la meua posició d'anar al fur civil i fugir del fur de guerra. Com a home republicà i liberal sempre m'he inclinat per fur civil, i més essent, com soc, Alcalde, per haver estat processats els regidors, sempre m'havia d'inclinat pel fur que els pogués alavorir més. Així m'ho han recomanat i així ho he fet. I res més.

Aleshores un periodista li preguntà si ja havia estat aprovat el programa de les festes de diumenge.

— Avui serà sotmès al Consell de ministres i a veure si l'aproven, perquè hi ha un problema que és la festa d'avui a l'Estadi, i com que han de voler alogirs, depen del Ministeri de la Guerra.

— I de les gestions de la gestora?

— Continua l'actuació.

— No podreu donar-nos noms?

— No; no hi ha encara.

— S'havia dit que, entre ells, hi havia un tal Merino, funcionari municipal, i ara, m'equivalia.

— No el coneix ni puc dir res. Puc dir que no hi ha cap nom ni cap partit, perquè hem de tenir en compte que primer s'ha de fer el repartiment del nombre entre els partits que col·laborin i, aleshores, aquests donaran els noms, i per part del partit radical tampoc, perquè tenim un cap del partit que és el que ha de fer-ho, i, per ara, no ha fet cap indicació.

LA NOTA DEL SENYOR PICH

La nota del senyor Pich, diu: "Es preocupació de l'Alcalde de Barcelona la reorganització d'aquells serveis que les circumstàncies hagin demostrat que estaven concebuts amb error."

Excepcionalment d'aquest gènere l'organització dels Cossos de Policia Urbana i de Circulació, portada a efecte amb una concepció extraviada, fent-se precis un canvi absolut d'orientació.

Per aquest motiu, l'Alcalde, ha tocat escriure un Decret en virtut del qual s'endosseguen novament de les Polícies Urbana i de Circulació, al qual fou cap de la mateixa, senyor Manuel Ribé, quedant sota la seva direcció els oficials, classes i agents que actualment existíen, en la llur situació present, havent de fer l'estament senyor un estudi delinqent de la reorganització que caldria donar.

en els calabossos de la Comissaria de Policia.

El cap-agent de policia de la Generalitat no obren els seus. — Els inspectors, agents de policia i guàrdies de Seguretat que s'en de l'Estat i es van passar a la Generalitat quan el traspassà el servei, i que, després, del sis d'octubre han tornat a deprender de la Direcció General, no han cobrat els haberes del mes de desembre, que, contra l'acostum, en aquests casos i per a tancar la liquidació s'ells pagava el dia 23 de desembre.

Es de notar, també, que aquests mateixos dependents de l'Estat, en el repartiment de pagaments de tabac amb què l'Arrendatària ha obsequiat a tots els funcionaris de la força pública d'Espanya, no han estat incluts en el repartiment d'aquesta Comissaria de Policia.

Passada al districte de l'Hospital. — En uns carrers del districte de l'Hospital han aparegut fixats una paquena en els quins es recomana al públic que deixi d'assistir a determinats cinemes d'aquesta ciutat, puix que en ells es cometran sabotatges i perill a la vida dels expedidors. Entre els cinemes que s'anuncien està el Cinema Arnaú, on abans d'ahir a la nit, ocorregué una explosió.

Ahir hom donava com a segur a la Prefectura que avui arribarà el nou cap superior de Policia. — Hom donava com a segur a la Prefectura de Policia que aquest matí, en l'express, arribaria de Madrid el comissari general de la Plantilla de Madrid senyor Pere Ribas, que passaria a ocupar el càrrec de Cap Superior accidental de la Policia de Barcelona que ha deixat vacant el senyor Villaverde.

Detenid d'un comprador de joies robades. — Per la brigada de la Secció Criminal s'ha procedit a la detenció d'un individu el qual es dedicava, es de feia molts mesos, a comprar joies robades.

Es tracta d'un individu que viu en bona posició i posseeix diners i aprofitant totes les ocasions que se li presenten per a realitzar bons negocis.

Entre les joies robades hi figuren un tresillo de brillants de gran valor, un rellotge d'or per a home, un rellotge polsera per a senyora farsit de brillants que val un dínaral, una cadena de platí, una anell per a senyora amb un gros brillant al mig i voltat de grossos brillants i altres joies, totes de valor.

El delinqent serà posat a disposició del Jutjat per a veure si entre les joies robades apareixen les que són als perjudicats, ja que el delinqent, segons sembla, s'havia proveït d'unes factures falses per a preparar la trampa.

Part de les joies han estat reconegudes pels seus amos.

Comandància Militar

El general Batet marxà a Palma de Mallorca. — En el vapor correu marxà cap a Palma el general de la Divisió senyor Domènec Batet. Fou acomiadat al moll pels oficials amb comandament en plaça i diverses autoritats locals.

Una altra denúncia. — El propietari del taxi número 33.849, B. ha denunciat a la policia que, a les tres de la tarda, va lliurar el cotxe a un dependent seu, anomenat Antoni Trente, al Passeig de Colom. Havia d'ésser rellevat a les set del matí. Fins ara, però, ni se'n sap res.

El que diu el cap superior. — A primeres hores d'ahir a la tarda el cap superior de Policia senyor Alvarez Santallana, va rebre els periodistes i els digué que no tenia cap notícia per comunicar-los.

Contestant una pregunta d'un dels reporters digué que la normalitat a la Universitat havia calat completa i que solament havia hagut de suspendre's una de les classes de la Facultat de Medicina per haver estat lliantades a Paula boleros amb l'equivalent.

Detenid d'un portador. — Ahir a la tarda, en passar pel carrer del Migdia un vel de Tarragona, requeri una parella de guàrdies perquè procedís a la detenció d'un jove d'uns disset anys, el qual es trobava en aquell carrer, i que segons el denunciador s'havia escapat del manicomí de Reus, on estava reclus.

Efectuada la detenció el noi confirmà la denúncia, i afeegí que s'anomenava Lluís Amat Vernet.

Beró posat a disposició de les autoritats de Tarragona per a ésser reclus novament.

Palau distingit. — Per agents de la brigada social, han estat detingut Joan Busquets i Puigada, de 34 anys, cambrer, natural de Granollers, el qual està afiliat a la F. A. I.

Hom creu, pels antecedents que hi ha a la Comissaria de Policia, que pugui ésser un dels que van prendre part en la col·locació del petard al Cinema Arnaú, la nit anterior.

El delinqent està incomunicat.

ders dels autors les causes 477 i 1078, la contra Miquel Sama i la 370.

Han estat arxivades les causes 459, 521, 975, 524, 404, 1023, 1076, 968, 78, 268 i 713, i la 35 d'aquest any.

Es van elevar a plenari les causes contra Joan Espuny i altres i la que es seguí contra un tal Sancho.

Finalment digué que s'havia autoritzat el viat i tallament per a la celebració del Consell, de la causa seguida contra Pere Llaveria.

Incomunicat alcohola. — El jutge especial, senyor Bibiano, obligat a la presó, per a prendre declaració a Marius Corominas, de Solsona, i a Modest Nicolau, de Vic, i els va aixecar la comunicació que sofrien.

La causa dels rabassaires. — La causa anomenada dels "rabassaires, que estava al Jutjat Militar número 2, a disposició de les defenses, ha passat novament al vocal ponent, linent senyor Josep Manuel Coloma.

Aquesta causa es veurà en Consell de guerra, el qual començarà el proper dijous, dia 21, a les deu del matí, i es reunirà el Tribunal al saló d'actes de la Presa Model.

—UN APARADOR INTERESSANT

En un dels aparadors de Cristalleria Catalana, S. A., de la Rambla de Catalunya, 2, han quedat exposades unes demostracions de la seguretat i resistència que ofereixen els cristalls "Securit". En un d'ells es mostra una placa de l'esmentat cristall d'uns 12 mil·límetres de gruix aixecat pels dos costats i en el centre hi carrega 70 quilos de pes, demostració plena de la seva resistència. En un altre es mostra una placa de "Securit" colpejada per un martell de punta rodona i el cristall queda com si fos pels, esmicolat, però sense desprendre's les partícules, la qual cosa fa que no pugui produir-se ni la més lleu ferida en cas d'esdevenir-se la ruptura.

Resumint: és un aparador digne d'ésser visitat per la novetat del que pot i representa el vidre.

Resum turístic de Tarragona l'any 1934

Oferim avui als nostres lectors l'estadística del moviment turístic del propassat any 1934.

Total de grups excursionistes vinguts durant l'any, 151, amb 10.390 excursionistes. Per transportadors han estat necessaris 171 autocarros.

Excursionistes estrangers vinguts amb auto Pullman, 34, transportant 541 turistes de diverses nacionalitats, i emprant per al transport 36 pullmans.

Grups escolars que han estat a l'80, amb 5.129 escolars, i portant-los 122 autocars.

Total de cotxes estrangers, 800. Per nacionalitats, el primer lloc correspon a França, el segon a Anglaterra, el tercer a Bèlgica, i següents Alemanya, Itàlia, Suïssa, Holanda, etc.

El vixell correu de Palma de Mallorca desembarcà durant l'any passant al nostre port 565 passatgers.

El total de llibres de propaganda repartits a la Península i a l'estranger durant l'any és de 19.457.

El nombre de vixells on s'ha portat propaganda de la nostra ciutat entrats al nostre port és de 90.

Passatgers i turistes desembarcats al 1.880.

Total de turistes nacionals i estrangers atesos durant l'any 1934 per l'Oficina Municipal de Turisme, 73.116, dels quals 5.355 són estrangers.

Fem avinent que aquesta xifra no representa el total de forasters vinguts a la nostra ciutat durant l'any, puix que no controlen els que fan el viatge per ferrocarril, ni els cotxes particulars de matrícula nacional.

ELS NOSTRES LECTORS HAN DE TENIR PRESENT QUE HI HA ESTABLET LA CENSURA

Revista de Premsa

La vigent llei municipal

LA VEU DE CATALUNYA

Insisteix a recordar a l'actual alcalde accidental la vigència de la llei municipal aprovada pel Parlament de Catalunya. Nomena dintre del compliment de les lleis — declara — pot cercar-se la coincidència de les diverses forces polítiques per a restablir la normalitat.

"Dintre d'aquesta interinitat reglada, que ha de desembocar en la restauració de l'Autonomia, segons ha dit repetides vegades el senyor President del Consell de Ministres del Govern de la República i el senyor Governador General de Catalunya, tenen plena vigència la Constitució, l'Estatut i totes aquelles lleis que foren degudament promulgades i que no han estat expressament derogades o derogades. Entre aquestes lleis vigents hi ha, ni cal dir-ho, la llei municipal catalana, que no ha estat per ningú recorreguda, derogada, ni tan sols fonamentalment discutida.

Les mateixes Corts que votaren la llei del règim transitori de Catalunya, promulgada el dia 2 de gener d'enguany, discutiren o impugnaren les qüestions relatives a l'Ordre Públic, a la Justícia i a l'Ensenyament. Ningú no ha discutit la vigència de l'article desè de l'Estatut, que atribueix a la Generalitat de Catalunya el règim local dintre de la nostra terra.

Aquesta és tota la qüestió. Hi ha una llei municipal catalana que és vigent i que cal complir. Com cal complir igualment totes les altres lleis que no han estat recorregudes o derogades.

Si ara l'opinió pública catalana s'avingués d'alguna manera a transigir amb aquesta infracció inicial, se sentiria un precedent funestíssim, que podria estendre's, un dia o altre, a totes les altres lleis vigents i podria acabar amb tota la substància autonòmica. Es per això que és aquesta una qüestió essencial.

I només dintre del compliment de les lleis podran cercar-se punts de coincidència en l'actuació de les diverses forces polítiques que puguin contribuir al restabliment de la normalitat de la vida pública de Catalunya i a la pacificació dels esperits. Ni aquesta pacificació, ni aquella normalitat no podran cercar-se mai en la infracció de les lleis ni a llur marge."

LA CIUTAT

Comenta la declaració del propi senyor Pich, segons la qual "no és legalista".

"Però ens dol, profundament, per Barcelona, aquesta terrible tranquil·litat amb la qual un senyor nomenat alcalde de la ciutat, pot desconèixer així com així — "jo no sóc legalista..." — una llei fonamental en el règim d'un país com és la Municipal, base de la cosa pública i garantia de convivència, d'estructuració ciutadana i d'ordenació dels factors col·lectius del mateix Estat.

I que no se'n repugni amb sofismes des de la Premsa oficial. No hem desconegut mai la llei. Per això ens agraïm a ens dol que el senyor Pich, a mans del qual ha estat posada una cosa tan important com la vida del Municipi de Barcelona, pugui parlar així. Encara que ja és molt suposar, suposem que no és ni per ignorància ni per inconsciència.

De totes maneres, no podem fer altra cosa que subratllar el fet i destacar-lo als ulls de l'opinió pública. I repetim que no és prescindint de la llei com es treballa per la prosperitat de Barcelona, que fa precisament un any donà entusiàsticament els seus vots a la candidatura municipal que encapçalava el nom prestigiós de Carles Pel i Suñer.

La Universitat

LA CIUTAT comenta escientment l'afusellat pel rector accidental de la Universitat, senyor Mur, en el seu discurs de salutació al governador general.

Diu, tot recordant uns altres paraules de Bosch i Gimpera:

"Mat símbol i dels rectors de Cervant per al futur de la Universitat i per al seu esperit. Universitat mitjanitzada, cultura controlada per la Inquisició, temps en què els llibres que venien de França eren amagats en coves i venien pels professors i en què la Universitat barbonica que creà Felip V, castigant amb la dissolució les Universitats de Barcelona i Lleida, les ciutats rebuts, estava sotmesa a la tutela jesuítica.

No és pas això el que volia ésser la Universitat autònoma. Ella volia "florir sota el signe de la llibertat, i col·laborar a la cultura controlada per la Inquisició, temps en què els llibres que venien de França eren amagats en coves i venien pels professors i en què la Universitat barbonica que creà Felip V, castigant amb la dissolució les Universitats de Barcelona i Lleida, les ciutats rebuts, estava sotmesa a la tutela jesuítica.

No és pas això el que volia ésser la Universitat autònoma. Ella volia "florir sota el signe de la llibertat, i col·laborar a la cultura controlada per la Inquisició, temps en què els llibres que venien de França eren amagats en coves i venien pels professors i en què la Universitat barbonica que creà Felip V, castigant amb la dissolució les Universitats de Barcelona i Lleida, les ciutats rebuts, estava sotmesa a la tutela jesuítica.

No és pas això el que volia ésser la Universitat autònoma. Ella volia "florir sota el signe de la llibertat, i col·laborar a la cultura controlada per la Inquisició, temps en què els llibres que venien de França eren amagats en coves i venien pels professors i en què la Universitat barbonica que creà Felip V, castigant amb la dissolució les Universitats de Barcelona i Lleida, les ciutats rebuts, estava sotmesa a la tutela jesuítica.

No és pas això el que volia ésser la Universitat autònoma. Ella volia "florir sota el signe de la llibertat, i col·laborar a la cultura controlada per la Inquisició, temps en què els llibres que venien de França eren amagats en coves i venien pels professors i en què la Universitat barbonica que creà Felip V, castigant amb la dissolució les Universitats de Barcelona i Lleida, les ciutats rebuts, estava sotmesa a la tutela jesuítica.

No és pas això el que volia ésser la Universitat autònoma. Ella volia "florir sota el signe de la llibertat, i col·laborar a la cultura controlada per la Inquisició, temps en què els llibres que venien de França eren amagats en coves i venien pels professors i en què la Universitat barbonica que creà Felip V, castigant amb la dissolució les Universitats de Barcelona i Lleida, les ciutats rebuts, estava sotmesa a la tutela jesuítica.

No és pas això el que volia ésser la Universitat autònoma. Ella volia "florir sota el signe de la llibertat, i col·laborar a la cultura controlada per la Inquisició, temps en què els llibres que venien de França eren amagats en coves i venien pels professors i en què la Universitat barbonica que creà Felip V, castigant amb la dissolució les Universitats de Barcelona i Lleida, les ciutats rebuts, estava sotmesa a la tutela jesuítica.

"En el molo como se ejerce la censura en Barcelona, viene ocurriendo un hecho extraño que, seguramente, no entra en el propósito de las autoridades responsables. Nos referimos a la anomalía de que, informaciones tachadas a la Prensa de Barcelona, se publicaban sin cortapisa alguna, en la de Madrid, de notoria difusión en Cataluña, con lo que, en realidad, no se hace sino retrasar unas horas el conocimiento de las noticias prohibidas a los periódicos locales.

Como la situación es tan anómala y no parece creíble, repetimos, que las autoridades catalanas tengan propósito de irrogar deliberado perjuicio a la Prensa local, nos permitimos exponer ante quien corresponda la singularidad de estos hechos, con la esperanza de que en lo sucesivo, o bien se adoptarán las medidas convenientes para impedir que en Cataluña se divulgue por vía Madrid lo que está vedado publicar en Barcelona, o bien la censura de Barcelona reciba orden de no citar aquellas noticias cuya divulgación haya expuesto los caminos que llegan de Madrid."

Els sindicats i la política

SOLIDARIDAD OBRERA

Que acaba de fer aparició, afirma l'opinió pública de la C. N. T., i qualifica de maniobra confusionalista tot intent de reincidir al parlamentarisme davant dels obrers:

"La confianza de los métodos de la democracia para lograr la emancipación de los trabajadores y para contener la explotación."

brantó i és absurd que precisament cuando esa confianza está en crisis, se intente revalorizar el parlamentarismo — en manos del proletariado recurso de resignados y vencidos — precisamente por la C. N. T., que es quien le ha clavado la puntilla. Evidentemente nos encontramos ante una maniobra confusionalista que intenta ganar las masas de la Confederación y apoyarse en ellas para dar el triunfo, en Cataluña, a los partidos políticos de izquierda. Bajo la consigna del "antifascismo" se aspira a formar un bloque electoral poderoso y, naturalmente, dentro de ese bloque, el preciso el aporte del gran contingente de obreros que dan a la C. N. T. sus simpatías."

Només creu en l'eficàcia de la revolució:

"Nosotros no dudamos de que la emancipación del proletariado se realizará. Las intenciones llevadas a cabo para transformar el régimen de gobierno de la República señalan, no un descenso de las energías populares canalizadas en este sentido, sino un ritmo acelerado que conduce a la victoria. Pero es indispensable para ello verificar la confianza del proletariado en su propia fuerza y destruir el último resto de fe en la política castradora. Cuando el proletariado, hecho fuerte en los Sindicatos, considere que ha llegado la hora de decidir los destinos del mundo, logrará sin mucho esfuerzo, uniéndose su acción para la conquista de claros objetivos, vencer en la prueba."

LA VOZ

Recull, en canvi, l'opinió d'alguns líders del sindicalisme, segons els quals es prepara un canvi de tàctica. Retrac l'exemple de fora:

"En ningún país del mundo — salvo España y la Argentina — se da el fenómeno del sindicalismo anárquico. En todas las naciones los obreros se interesan por el juego político y creen que está en su interés el modificar por medio del sufragio universal. Los sindicatos de resistencia son elementos conservadores dentro de la mecánica de las fuerzas proletarias. Italia, antes del fascismo; Alemania, antes de Hitler; Francia, Bélgica, Holanda, Inglaterra, Suiza, Escandinavia, los Estados Unidos actualmente, los prueban así.

España, país atrasado también en el orden de la organización sindical, se ha singularizado siempre por su obrerismo exaltado, abstencionista, febril de agitadores casi analfabetos, cuya influencia sólo se explica por la ignorancia y el mecanicismo de las masas jornaleras. Los esfuerzos heroicos de Pablo Iglesias para vencer esa tendencia absurda fracasaron con los obstáculos que les oponían el individualismo catalán y el mantencionismo andaluz. Efectivamente, Cataluña y Andalucía fueron los centros de resistencia de la acracia visionaria, mezcla de señadores y de apaches. Y la primera influencia en Valencia y Aragón y la segunda, en Murcia y Castilla la Nueva. Otro núcleo, el gallego, con ramificaciones en Gijón y La Piedad, cerraba el círculo."

Retrac l'exemple de l'actuació del socialisme, enfrontat pel missatge del front únic, i diu:

"Y he aquí que pasada la crisis se inicia una rectificación. Los obreros socialistas de Cataluña preguntamos: ¿si no se equivocaron al abandonar las luchas legales. Han visto que la vieja sociedad capitalista no se deja vencer tan fácil, que el Estado moderno es muy fuerte y ha sabido armar de mano formidable. La teoría del todo o nada, la apelación a la catástrofe, sólo llevan a derrotas desastrosas. ¿No valdría más atenerse a las realidades inmediatas, guardar los viejos programas irrealizables, con su fraseología mandada recoger, y salvar lo que se pueda frente a la ofensiva de las derechas?"

La fa LA VANGUARDIA retrair una vegada més la designació amb què s'ha tractat la premsa de Barcelona i la de Madrid:

Una petició raonable sobre la censura

Propaguen-la!

LIBRERIA CATALONIA

Acaba de publicar-se el volum I de

"ELS NOSTRES POETES"

Jordi de Sant Jordi

Estudi crític i edició de

MARTÍ DE RIQUER

Preu 0'75 pessetes

RONDA DE SANT PERE

EL DRET CIVIL CATALA

¿Què pensem de la nova majoria d'edat i de la llibertat civil reconeguda a la dona?

Els senyors Roca i Sastre i Albert Bernis, responen a la nostra enquesta

Proseguim avui la nostra enquesta relativa a les dues lleis civils catalanes entrades en vigor el dia primer d'any. Si no hi ha cap raó que recomani un nou allargament, pensem donar per acabada l'enquesta amb les respostes que el senyor Par. degà del Col·legi de Notaris, ha donat a les nostres preguntes.

El senyor Roca i Sastre

"Possiblement el més lògic hauria estat adoptar per a la majoria d'edat de vint anys, d'acord amb els Drets aragonesos i, principalment, amb els nostres precedents històrics."

El senyor Roca i Sastre, advocat, sotari, jutge de primera instància, etc., ha estat un dels ponents dels dos avantprojectes de llei que comentem. El que aquest estudi del Dret pugui dir-nos dels dos avantprojectes presentats per la Comissió Jurídica Assessora revesteix un interès especial:

—Quin és l'abast de la llei de majoria i l'habilitació d'edat?

—S'ha de tenir present que la llei de majoria i l'habilitació d'edat no és una regulació global de la capacitat dels menors. No és sinó un conjunt de disposicions encaminades a fixar l'edat de majoria i l'habilitació, car a aquests extrems va concretar-se l'encàrrec que el Govern de la Generalitat va fer a la Comissió Jurídica Assessora.

No es pretén, doncs, amb aquesta llei, prejutjar el futur ordenament de la capacitat dels menors. Ans al contrari: s'ha volgut deixar el camp lliure a una posterior regulació de la matèria, a fi que pogués adoptar-se sense cap obstacle un dels diversos sistemes: el de fases graduals progressives (Dret romà); o el de fase única d'incapacitat, modalitzada per l'emancipació (Codi lleonès); o el sistema mixt, el qual reconeix certa capacitat al menor, encara que controlada, a fi de preparar-lo per a la majoria d'edat (Codi alemany i suís).

—En quin edat creieu que havia de quedar-se la majoria?

—Era absurd de mantenir la xifra de vint-i-cinc anys. En dret romà no tenia explicació, perquè el Codi reconeixia al major de catorze o dotze anys, segons el sexe, plena capacitat, excepció feta dels subjectes a pàtria potestat i d'algunes limitacions als qui tenien curador. Era la tendència a fer coincidir la capacitat civil amb el desenvolupament físic i psicològic.

Foren la llei Plaetoria i el Pretor que van protegir els púbers menors de vint-i-cinc anys; i, a tenia principalment a la seva inexperiència, i se'n al·lavorava amb "in integrum restitutio". Però, mesures de protecció, les quals no els incapacitaven.

El Codi civil espanyol va inspirar-se en el sistema napoleònic, de plena incapacitat del menor d'edat. En ésser aplicat a Catalunya va provocar un canvi total de sistema. Cal consignar que el canvi no va anar compensat per un encurtament de la majoria d'edat, sinó que fou mantinguda l'edat clàssica dels vint-i-cinc anys.

Aquesta i altres raons van imposar la necessitat de reduir l'edat de majoria. És evident que el més lògic hauria estat d'adoptar els vint anys, d'acord amb els Drets aragonesos i, principalment, amb els nostres precedents històrics: legislació gòtica, usatges "Tutores" i la Constitució de Pere III, sobre donacions i renúncies dels menors. En canvi, hi havia el desig d'unificar la amb els vint-i-un anys del Codi de Comerç i amb la majoria de legislacions europees.

L'altre tipus de majoria d'edat, o sigui el que s'obté per raó de matrimoni, té un interessant precedent en la Constitució de les Corts de Perpinyà de 1313. Aquesta ni tan sols estableix el límit dels divuit anys que la nostra llei ara imposa. El Dret aragones i el Codi civil suís també contemplaven aquest tipus de majoria. En el C. C. el matrimoni del menor només implica una mena de capacitat amb les limitacions de l'emancipació.

Per que la referència als inconvenients que plantejarà el període de transició, el principal, o sigui el de l'extinció de l'usudefruit legal que la pàtria potestat comporta, fou resolt pel legislador català mitjançant un llarg període de vacació de la llei. Aquesta, que porta data de divuit de gener de l'any vinent, no ha entrat en vigor fins al 1 de juny d'aquest any. Així doncs, un canvi brusca i es promou l'adaptació a un període de preparació.

—Què pensem de la llei de llibertat civil de la dona?

—La llei sobre capacitat civil de la dona, en quant a referència a l'habilitació de la llibertat civil, és restatutadora del nostre règim jurídic secular. La llei disposició dels béns de la dona casada, excepció feta dels drets de pàtria potestat en comunitat de béns, era el règim vigent a Catalunya des dels temps de la dominació romana.

A Roma el matrimoni "in manu" fou substituït pel matrimoni lliure o d'autonomia patrimonial dels cònjuges. Més tard aquesta forma de matrimoni va generalitzar-se, degut a influències del Dret grec, dels corrents filosòfics i cristians i per l'evolució del Dret romà cap a una tendència urbana i comercial.

Aquest règim de llibertat va arrelar a la nostra terra. En canvi no va acceptar-se la tendència germànica, que perfilava el sistema d'autorització marital. Això ho provenen els costums de 22 i 36 de les anomenades Commemoracions de Pere Albert i el mateix Codi de Tortosa.

Passà el temps, i la jurisprudència del Tribunal Suprem i la Direcció general de Registres obrien un parèntesi en aquest règim mil·lenari, i aplicaren a Catalunya el Dret de Castella, on la llibertat marital s'havia incorporat amb èxit. Primer fou la llei 55 de Toro; després, l'article 49 de la llei del matrimoni civil, i finalment, l'article 61 del Codi civil.

La llei votada pel Parlament català ha tancat aquest parèntesi, el qual ha durat relativament pocs anys; torna al sistema d'autonomia de la dona casada i al respecte als seus béns patrimonials.

Cal consignar, però, que no és el tradicionalisme arqueològic la raó d'aquesta restauració: són raons de pes les que ho justifiquen, i entre elles la que no encaixa la llibertat marital amb l'esperit de la família catalana, la qual es recolza sobre un ambient de llibertat civil.

S'ha pogut observar que ni les llibertats maritals ni els controls recíprocs són institucions reconeixables, ateses les essències de la vida conjugal. En un matrimoni normal, l'harmonia entre els cònjuges realitza de fet aquell control. I respecte d'aquells matrimonis on aquesta harmonia no existeixi, el divorci o la separació judicial serà el règim indicat: el que respondrà al canvi espiritual operat.

El senyor Albert Bernis

"La principal objecció que pot fer-se a la llei és que ha vingut sobtada. El termini d'un any, transcorregut entre la promulgació i l'entrada en vigència, no ha estat suficient perquè el jovent al qual ha afectat rebés la preparació necessària."

Ens ha semblat oportú de conèixer l'opinió que les dues lleis recentment entrades en vigor han meregut al senyor Albert Bernis, un dels prestigis més sòlids en Dret civil, i especialment en matèria de dret de família.

La personalitat del senyor Albert Bernis va adquirir una justa popularitat durant la Dictadura, en negar-se a acceptar un lloc, que una altra persona que avui ocupa un elevat càrrec va acceptar:

—Quin concepte us mereix la llei catalana sobre majoria i l'habilitació d'edat, que ha entrat recentment en vigència?

—Entenc que aquesta llei trobarà un ambient poc favorable entre els pares de família, als quals serà difícil de comprendre que pel fet de passar a tenir el nostre poble la facultat legislativa s'hagi hagut de reduir tant de sobte a vint-i-un anys la majoria d'edat. Em sembla que un breu període de temps, dedicat a la propagació de la idea que presideix l'elaboració de la llei, hauria evitat la sorpresa que produïa la seva promulgació.

Tot i prescindir d'aquest inconvenient que acaba de fer-vos notar, no puc oblidar que, avui per avui, l'edat de vint-i-un anys no assenyalava, en el major nombre dels casos, l'adveniment d'una plenitud de capacitat que pugui ésser garantida de bon govern per part dels joves. El temperament meridional, el clima, els costums, etc., no donen com a resultat la plenitud de facultats en una època inicial de la nostra vida.

No podreu objectar contra aquesta afirmació que la pubertat es produeix en el nostre país molt abans que en altres països que tenen establerta igual majoria d'edat: heu de tenir present que si bé la pubertat influeix en el desenvolupament de l'home, no és l'element predominant. Ans al contrari: la fogueïtat del nostre temperament constituïx el principal perill de la joventut que s'ha d'entrar en possessió de la plenitud dels drets civils.

La principal objecció que pot fer-se a la llei és, doncs, que ha vingut sobtada. El termini d'un any, transcorregut entre la promulgació i l'entrada en vigència, no ha estat suficient perquè el jovent al qual ha afectat rebés la preparació necessària. Vull admetre que hi hagi hagut un jovent a una noia que a l'edat de vint-

La redacció de documents en català

La policia cerca un rus anomenat Sorkesk, el qual és, segons sembla, un dels principals col·laboradors de l'estadadors tamós

Ahí al migdia fou facilitada pel governador general la següent nota: "A l'antic Govern civil s'ha comès un error, que ha donat lloc a una correcció per no haver estat admesos els Estatuts d'una Societat, en català. Abans de regir l'Estatut, es permetia la ús de l'idioma regional a aquests efectes, i ara, després de l'Estatut, amb major motiu. Resta, doncs, establerta la sana doctrina que poden ésser presents en aquell lloc documents en català."

Un any s'hagin trobat capacitats per regir la seva persona i els seus béns. Perquè tal resultat s'hagi obtingut és lògic de suposar que aquells que s'encarregaren de la seva formació intel·lectual i moral van tenir la cura necessària perquè els joves dels quals curaven, a l'edat esmentada tinguessin completa aquella formació. Ara bé: considerant que fins fa pocs anys s'arribava a la majoria d'edat fins a vint-i-cinc anys, podrà fàcilment deduir-se que, en un any de preparació, els pares, tutors i mestres no han pogut completar la seva formació intel·lectual i moral.

Naturalment, podran citar-se'n els casos de França i d'Anglaterra, que tenen la majoria d'edat fixada a vint-i-un anys. Però la comparança no és invocabla: les lleis han d'ésser donades tenint en compte les necessitats del país al qual han de regir i la capacitat o manera d'ésser d'aquells que han de viure-hi subjectes.

Dels divuit anys de Rússia, no cal parlar-ne: en aquell país no es reconeix la propietat privada, i per tant el jovent no farà mal ús de la facultat d'administrar els béns que mai no tindrà.

—Què pensem de la llei catalana que reconeix la llibertat civil de la dona?

—Com és sabut, està inspirada en l'article 26 de la Constitució, segons el qual no poden constituir raó de privilegi jurídic ni la filiació ni el sexe.

Em penso, però, que la interpretació extensiva que s'ha donat a aquest principi possiblement ha anat més enllà del que el legislador de la República va imaginar.

En efecte: la nova llei atorga a la dona casada les mateixes llibertats que pugui tenir l'home. És a dir: que porta el precepte constitucional a l'última conseqüència. Jo entenc, però, que a aquest respecte el legislador pensava consignar determinades excepcions, les quals quedarien consignades al Codi civil en tenir lloc la urgent reforma d'aquest text legal.

Es fa difícil d'imaginar quines seran les excepcions que estableixi el legislador de la República. Però de moment ja podem afirmar que el legislador català no n'ha establert cap.

—La falla de la llei ja la trobeu, doncs?

—En el que fa referència a la dona casada, principalment. En tant que la família subsisteixi, és lògic que la llei la volti de totes les garanties que estimi necessàries. El matrimoni constitueix una societat, l'objecte de la qual són les persones dels cònjuges, els fills i el mateix matrimoni. Ara bé: tota societat és lògica que sigui dirigida per aquell que, formant-ne part, reuneixi millors condicions per a la direcció. Com que no pot establir-se "a priori" si aquelles condicions radicaran en l'home o en la dona, és natural que la llei hagi triat el primer i no la segona; i això serà mentre no es demostrï que els atributs de la virilitat són un mite.

El que sí cal és sotraure la dona de la direcció equivocada o perniciosa del marit inepte o mal intencionat. Per a salvar aquest inconvenient podrien establir-se determinats recursos a favor d'ella, per tal de sotmetre a l'autoritat judicial els casos que es presentessin.

Un criteri oposat a aquest us acaba d'exposar, un criteri individualista que permeti a marit i muller d'actuar separatament i amb la màxima llibertat sembla contrariar la del contracte matrimonial.

La llei antiga concedia a la dona la facultat d'administrar i disposar dels béns parafamils: és cert. Però aquesta facultat venia limitada pels articles 60 i 61 del C. C., els quals li prohibien, sense la llicència del marit, comparèixer en judici, acceptar herències i en general adquirir per títol lucratiu; també se li prohibia sense aquesta llicència atorgar escriptures de gravàmens o d'alienació dels seus béns parafamils, etc. La llei, per al cas que el marit negués la seva llicència, havia establert l'atorgada per l'autoritat judicial.

Aquesta solució, francament, em sembla més encertada que no pas una llibertat absoluta.

Josep Maria XICOT

(Seguirà.)

Llegiu LA PUBLICITAT

Derivacions de l'aler Stavsky

La policia cerca un rus anomenat Sorkesk, el qual és, segons sembla, un dels principals col·laboradors de l'estadadors tamós

La policia continua treballant amb motiu d'una possible complicació en l'assumptu Stavisky a Espanya. Tot i que ho fa amb reserves se sap que els agents que van tornar de Puigcerdà, on havien anat amb l'objecte d'esbrinar allò que hi hagués de comú amb els noms que la policia de París va donar a la de Barcelona, que un personatge molt important, el qual sembla que és un dels associats més importants del famós estadador, va aconseguir fa pocs dies travessar la frontera per Puigcerdà i arribar a Espanya.

Sens dubte, donat el coneixement que tenien de les característiques dels residencis a Barcelona; el joier Henry Poullier i el que estava a Puigcerdà, Azza Cabrinetti, van ésser els que van tenir cura que aquest personatge entrés a Catalunya. Anava acompanyat de dues dones, molt guapes i elegants i viatjaven en un automòbil magnífic.

En arribar a Barcelona no es van hostatjar a cap hotel, ja que tenien llogada per endavant una casa, amb l'objecte d'evitar ésser descoberts. Aquestes tres persones volien marxar cap a l'Amèrica del Nord, per Barcelona o per un altre port.

Es van fer diverses gestions per a aconseguir-ho. Fins ara no han aconseguit sortir amb el nom propi ni el de cap altre sospitós pel port de Barcelona. Això no vol dir que per algun altre port els hagi estat factible.

El que cerca la policia s'anomena Sorkoski, és de nacionalitat russa, però bé que nacionalitzat francès.

Els agents estan convençuts que podran detenir-lo, ja que osseïxen una fotografia seva.

La inspecció a l'Audiència

L'inspector senyor López n'està satisfet

Els magistrats del Tribunal Suprem que estan encarregats d'efectuar la inspecció en aquesta Audiència continuaran ahir les seves tasques.

Ahí s'entrevistà amb ells el degà del Col·legi de Procuradors. L'entrevista va ésser bastant llarga. En sortir del despatx dels magistrats el degà no semblava que estigués pas massa satisfet.

L'inspector senyor López Soro manifestà als periodistes que no sabia quan acabaria la inspecció, ja que l'acabament depenia de les declaracions que anava rebent.

Referent al funcionament de l'Audiència, manifestà que n'estava molt satisfet per quant, tot i la manca de magistrats, aquests han fet tots els possibles per tal de poder atendre les visites de causes i judicis, i no s'havia donat ni un sol cas d'haver d'ésser suspeses per manca de magistrats.

Els digué que això deia molt a favor dels magistrats de la plantilla de Barcelona.

Referent als jutjats, va dir que encara no hi havien arribat, i que ja veurien si la inspecció havia d'arribar-hi, ja que al capdavall aquesta també formen part de l'Audiència, i la inspecció ho comprèn tot.

Després de parlar amb els periodistes, el secretari del jutjat de primera classe, senyor Villuendas, entrà al despatx del senyor López Soro.

Aproveiteu les rebaxes de EL BARATO

per a comprar Flassades i Edredons a preus irrisoris

Cada dia té més èxit el BOMBO DE LA SORT en la vendà de TROSSOS

Tots els compradors obtenen reintegraments en diner i fins la compra de trossos COMPLETAMENT DE FRANC

CALÇATS DE TEMPORADA a menys del preu del seu cost

LA PUBLICITAT

Atrocament en un celler del barri de la Torrossa

Maltracten l'amo, roben 200 pessetes i tugen

Anit es presentaren dos desconeguts al celler propietat de Rafel Roig Vidal, que està situat al carrer del Progrés, número 136, de la barriada de la Torrossa. Encararen els revolvers al patró i li exigiren que els lliurés els diners que tenia al calaix.

Com sigui que Roig es resistí a fer-ho, els dos desconeguts el colpejaren al cap amb les culates de les armes. Després el feren entrar en una habitació que hi ha darrera l'establiment i el tancaren.

Tot seguit s'apoderaren d'unes dues-centes pessetes que hi havia en un calaix del tauler i fugiren. Deixaren, però, d'emportar-se'n disset pessetes en plata que hi havia també al calaix esmentat.

Roig, un cop pogué obrir la porta de l'habitació on els atracadors el tancaren, va sortir al carrer i els va perseguir donant crits d'auxili. Se li ajuntà un taverner amic seu i aconseguiren detenir un dels atracadors. Aquest, en veure's detingut, pegà una forta estrebada, es desfeu d'ells dos i va emprendre la fugida ràpidament.

El fet fou denunciat a la guàrdia civil i a la policia.

Ahí es declarà un incendi al taller de mobles del senyor Joan Pallarols

Les pèrdues es calculen en unes 250.000 pessetes

Ahí, prop de dos quarts d'una del migdia, es declarà un incendi al taller de mobles propietat del senyor Joan Pallarols, situat al carrer de l'Avenir, número 22. Encara s'hi trobava, en produir-se l'incendi, el personal que treballa a la casa.

Degut a la combustibilitat de les matèries que estan emmagatzemades a l'esmentat taller, el foc va prendre increment amb molta rapidesa: tanta, que d'antuvi, als bombers els fou impossible de poder sufocar-lo. Es cremà tota la secció de tapissaria, la qual ocupa la part alta del taller.

En canvi, a la part baixa, on hi ha instal·lada la secció de mobles d'encàrrec, no va sofrir desperfectes. Hom calcula en unes 250.000 pessetes el valor de les pèrdues sofertes. Tot estava assegurat. No hi hagueren víctimes. Al cap de dues hores d'esforços els bombers arribaren a sufocar el foc.

Sessió de cinema a l'Associació de Cinema Amateur

Avui, dimecres, a un quart d'onze de la nit, a l'estatge de l'Associació de Cinema Amateur (Foment de les Arts Decoratives), carrer d'Avinyó, núm. 30, serà celebrada una sessió de cinema amateur a càrrec de la Secció Cinematogràfica del C. E. del Vallès, de Sabadell. El programa està integrat pels films següents: "Recull", de R. Masoliver; "Vorejant el Cardener", de Llovet-Gràcia; "Suicida", de Llovet-Gràcia; "Costa Brava", de E. Puig; "La Segla", de Millan, Monistrol i Muntaner.

Com en totes aquestes sessions, l'entrada serà lliure per a tots els amants del cinema.

Consell de guerra contra un tinent de carabiners

El fiscal demana vuit anys de presó i la pèrdua del càrrec

Ahí a la tarda se celebrà a les dependències militars el consell de guerra seguit contra el tinent del cos de carabiners Francesc Móra Medina.

Aquest era acusat que estant de servei en lloc de presentar-se a l'autoritat militar del lloc més proper de Sant Pol, el dia 6 d'octubre, pujà al balcó de l'edifici de l'Ajuntament d'aquella població i va fraternitzar amb els revoltosos, i encara que no prengué part directa en els fets, deixà d'intervenir quan la trupa era injuriada.

El fiscal demana per al processat, pel delicte de negligència, ja que fins a l'endemà, quan la revolta ja havia fructificat, no es presentà a les autoritats militars, la pena de vuit anys de presó; i per un delicte contra l'honor militar, la pèrdua del càrrec.

La sentència no es farà pública fins sigui aprovada per l'auditor.

A les vuit de la nit va acabar el Consell de guerra contra el tinent de carabiners senyor Francesc Zamora Medina, acusat de negligència i actes de deshonra contra l'uniforme militar.

La sentència, segons hem sabut, que va dictar el tribunal va ésser de conformitat amb el fiscal, o sigui, la de sis anys de presó i la pèrdua de l'empleu.

Arran de l'explosió de l'artefacte al cinema Arnau

Ahí foren practicades tres detencions

Ahí foren detinguts tres individus, dels quals se sospita que estan complicats en la col·locació de l'artefacte que va esclatar el vespre del dia abans al water de senyores del cinema Arnau.

Són el cirabotes Antoni Manzanera, el qual, com se sap, va resultar ferit; un amic seu anomenat Joaquim Sánchez Pujol, el qual, junt amb la seva amiga Antonia Esteve Simón, havien anat al cinema esmentat. Els tres detinguts han estat posats a disposició de l'auditor de guerra.

Ens cal dir que el propietari del cinema Nou, del carrer d'Obradors, no té res a veure amb l'empresa Benages.

UN PREC

Dels ex-agents de la Generalitat de Catalunya per tal que siguin readmesos

Ens ha visitat una comissió d'ex-agents de vigilància de la Generalitat per pregar-nos que ens fem ressò de la situació en què es troben. Com se sap, foren declarats cessants arran dels fets del dia 6 d'octubre.

Els han fet gestions per tal d'aconseguir la readmissió. Hom els ha promès que ho seria; però la prometença, per ara, no es compleix, i tampoc no sembla, per altra banda, que hi hagi el propòsit seriós de complir-la.

Es tracta de set-cents funcionaris, molts dels quals exposaren la vida en el compliment del seu deure. No cal dir que darrera d'ells hi ha les seves famílies, les quals sofreixen les conseqüències d'aquest estat de coses, ja que l'únic mitjà de vida amb què comptaven era la retribució adient pel càrrec que exercien.

Elevem el seu prec a les autoritats competents.

Els radicals i els cedistes de Lleida s'aprofiten de les circumstàncies

Lleida, 15. — El canvi de situació que ha portat l'aplicació del règim transitori, votat pel Parlament de Catalunya, a Catalunya, ha posat en moviment la mitja dotzena de persones que a tot arreu es troben disposades a encimbellar-se, aprofitant-se de circumstàncies com les presents. Així, hem pogut veure l'any de notorietat demostrat per un ex-conseller municipal lligaire, el qual ha passat a la Ceda i ha organitzat sengles hominages a l'exèrcit i tota mena de forces armades, per tal d'aconseguir l'alcaldia. Entre consellers municipals de dreta, del darrer Ajuntament, no és únic aquest cas. Per altra banda, els lerrouxistes, amb tot i saber que no compten — com a tot arreu — gairebé amb ningú, pretenen quedar-se amb tots els càrrecs de representació — com a tot arreu — i entre ells mateixos existeixen pugnes tan grans que hom assegura que la vinguda de l'ex-ministre senyor Estadella, que es troba a Lleida des d'ahir, té per objecte posar pau i prometre prebendes als amics del seu casinet. No gosem donar noms dels probables al·lavoris en càrrecs perquè tots aquells que es diuen radicals o cedistes es creuen que poden ésser-ho tot.

Actualment es dedicava a una compilació de proverbis catalans i castellans.

L'enterrament del pare del nostre il·lustre amic serà efectuat avui, a les tres de la tarda.

Josep Carner, el qual va marxar a Madrid diumenge al matí, tornà ahir amb l'express.

Rebi ell i la seva atribuïda família el condol més sincer de LA PUBLICITAT

Totes les notes preguades han d'ésser tramessas en català i abans de les nou del vespre, a la Redacció: Corts Catalanes, 589, i. Les d'esports, a Barbarà, 11

Carnet de política

"LA HUMANITAT" Després de més de tres mesos de suspensió, avui tornà a sortir el diari "La Humanitat", el darrer dels periodicals suspesos després dels fets d'octubre al qual ha estat permesa la reaparició. Ho celebrem cordialment. Amb aquest qualificar de sortit el diari "La Humanitat".

Els SINDICATS I LA POLITICA Després de la seva reaparició, que nosaltres forem els primers d'anunciar, "Solidaridad Obrera" ha dit en tots els tons que per cap motiu la C. N. T. abandonaria el seu apoliticisme, i que, per tant, podien qualificar-se de fantasies les notícies que havien circulat, segons les quals la Confederació Nacional del Treball es proposava intervenir activament en les eleccions — quan n'hi hagués.

Cal no oblidar — afegeix nosaltres — que "Solidaridad Obrera" està controlada des de fa temps pels elements de la F. A. I., o sigui els defensors a ultrança de l'ortodòxia anarquista.

L'ACTITUD DE LA LLIGA En les tertúlies polítiques, fou comentat l'editorial que publicava ahir "La Veu de Catalunya". Aquest article, escrit amb una moderació que contrasta amb la virulència dels articles publicats darrerament pel mateix diari sobre l'actitud política, feia suposar que, potser, la Lliga va a prendre determinades posicions sobre el lema candent del col·laboracionisme.

Haurà triomfat el grup que comparteix les idees "pràctiques" del senyor Casabó

Ahí a la matinalada va morir el pare del nostre amic el poeta Josep Carner

A les tres de la matinalada de dimarts va morir, als 85 anys, al seu domicili, carrer de Salmerón, número 30, primer, el senyor Josep S. Carner, pare del nostre estimadíssim amic l'il·lustre poeta i escriptor, col·laborador de LA PUBLICITAT, Josep Carner.

Bon punt es rebé la trista nova a la redacció del nostre diari, un dels seus redactors anà al domicili del finat, delegat del nostre director, senyor Carles Capdevila, per tal de donar el condol a la família, en nom d'ell i del diari.

El senyor Carner, pare, era un home que durant la seva llarga vida de treball s'havia conquistat moltes simpaties per la seva bondat. La nova del seu traspass ha estat sentidíssima entre les seves amistats i totes les persones que havien tingut ocasió de tractar-lo.</

la dona". Acte seguit el doctor Garcia Guardiola exposarà "Transfusi-
ons sanguínies per hemorroides".

Impressió política
S'acosta la solució

(CONFERENCIA TELEFONICA DEL NOSTRE REDACTOR A MADRID)

Vam assenyalar, en comentar la reunió celebrada la setmana passada pels primers del partit radical, la destacada intervenció que va tenir en aquella ocasió el senyor Alba. Dèiem que el president de les Corts havia exposat l'opinió més intencionada i de major abast polític. Immediatament al senyor Alba l'acord entre radicals i cedistes, perquè només mantingué la coalició governamental pot assegurar-se la vida de les Corts que ell presideix; però com home que se sap maneyat per les dretes, desitjava que l'acord no es fes a base de sacrificar el partit radical i el seu predomini en el Govern. El senyor Alba era partidari d'accedir a determinades pretensions de la CEDA, però no d'abandonar-li totes les posicions de manera que en qualsevol moment pogués quedar mestressa de la situació.

L'«hoste del «Clar» no ignora l'activitat que deserta el seu nom en tots els sectors de la dreta, malgrat tot el que donant ha fet per atraure la seva amistat. Desitja enfortir la unitat entre el partit radical i el qual pertany, i l'agrar, on té els seus veritables amics; però en relació amb la CEDA, es troba en situació dramàtica: la necessitat i la tem. El mateix els passa als altres radicals que entenen l'amenaça de veure's desplaçats algun dia pels seus actuals aliats.

Alba va interpretar amb fidelitat el pensament en la reunió del despatx del senyor Lerroux. Potser va assenyalar la política que calia emprar per tal de donar satisfacció a la CEDA sense retre's per complet a les seves exigències, i això explica el paper que està jugant amb les seves negociacions polítiques, aquests dies, el president de les Corts.

Vam assenyalar també en moment oportú que en principi d'havia arribat a un acord entre els senyors Lerroux i Gil Robles, però fins posteriors havien fet sorgir algunes dificultats. Hem esmentat per certes reticències que hi

El senyor Traba va a visitar els senyors Pérez Farrás i Ricard
Declaracions als periodistes

Madrid, 15. — El diputat a Corts senyor Traba ha marxat cap a Cartagena, on es proposa visitar demà l'excomandant Pérez Farrás i l'ex-tinent coronel Ricard, condemnats al castell de Sant Julià.

El senyor Traba, parlant amb els periodistes que fan informació al Congrés, ha dit:

—Pràcticament existeix una diferència notable entre la situació de Catalunya i la de la resta d'Espanya. Mentre a l'interior de la Península s'inicia solament el ressorgir dels partits republicans d'esquerra, a Catalunya l'Esguerra pot estimar-se que té avui més que mai la simpatia del poble i en les eleccions futures les candidatures encapçalades pels seus homes representatius seran indubtablement les que comptaran amb més possibilitats d'èxit.

L'ocorregut el 6 d'octubre, quan sigui conegut íntegrament i amb el necessari detall, il·lustrarà singularment el poble sobre els motius que impel·liren a adoptar determinades actituds a homes de ben provat republicanisme. Exclourà definitivament de la vida política als qui demostraren palesament l'escàs valor de les seves conviccions i conglutinarà la massa del poble en una sola acció política francament esquerrista. Les forces de dreta, dividida per llurs propis egoïsmes, no poden aspirar a Catalunya a aconseguir la majoria de sufragis populars, puix que les reivindicacions obreristes s'escapen de l'àmbit exclusivista en què les dites forces es mouen.

Una altra cosa pot passar a la resta d'Espanya, degut especialment a la realitat dels republicans, al meu jutj, és plantejar equivocadament, ja que no és per dalt per on interessa i ha d'establir la solidaritat, sinó per baix, en la massa del poble. Més clar: el 14 d'abril, la República a penes s'havia cap; de moment no tenia ex-ministres, i triomfà rotundament. No precisa, doncs, que l'«ineixin cabdills, sinó que es formi la unitat o, millor encara, la comunió de les masses en un mateix dret ideològic. En cas contrari les dretes poden encara portar la millor part en la contesa electoral, i per tant en el futur govern o desgovern del país.

Cal obrar, doncs, presentment, puix que en cas contrari el fracàs és segur.

PARTITS QUE ES FUSIONEN A MURCIA

Múrcia, 15. — En una Assemblea celebrada diumenge amb gran entusiasme s'acordà la fusió dels partits radical-socialista i radical-democrata. S'acordà també enviar una salutació als periodistes lleials defensors del règim i exportar els altres partits que portaren la República a la diu, unit.

El problema polític
Al domicili del senyor Alba s'han reunit el Cap del Govern i el senyor Gil Robles

Han acordat donar compte de les seves converses als caps dels partits liberal democràtics i agraris

No s'ha facilitat cap detall concret referent a la organització ministerial

(Ve de la 1.ª pàgina.)

En arribar a la Presidència, un periodista li ha preguntat si podia avançar quelcom sobre l'anunciada conversa que havia de celebrar amb els dos caps de partit, i ha contestat:

—En sortir de casa del senyor Alba i anar al meu domicili, tenia la intenció de parlar amb ells per telèfon, però no ha estat possible, per no haver-los trobat. Ara, des de la Presidència, els cridaré per demanar-los hora i veurels com més aviat millor. Conviendria, almenys aquesta tarda, celebrar una conferència amb qualsevol dels dos caps al·ludits, i demà al matí una altra, i així, a la tarda, podríem tenir l'anunciada conferència els caps dels partits governamentals.

—En aquesta darrera reunió, ¿es prendran acords definitius?—han preguntat els periodistes.

—Els acords definitius em correspon prendre's a mi.

Un informador ha comentat:

—Així com la reorganització ministerial?

—Així és, perquè si no fos jo el que fes la reorganització ministerial, el que la fes, hauria de fer-la de tot el Govern.

—Nosaltres suposem—han indicat els periodistes—que l'organització quedarà limitada a la cartera d'Estat.

—Cadascú suposa el que vol, però en fi, ja veureu el que passa.

A dos quarts de nou de la nit ha abandonat la Presidència el senyor Lerroux, que ha dit als periodistes:

No tinc cap notícia a donar-vos. L'«Estat» cap notícia a donar-vos. L'«Estat» cap notícia a donar-vos. L'«Estat» cap notícia a donar-vos.

L'ater del contraban d'armes

Madrid, 15. — Davant el jutge especial que entén en l'ater de contraban d'armes, senyor Alarcón, ha prestat declaració aquest matí l'ex-ministre de Guerra senyor Irujo.

LA TROBALLA A LA CIUTAT UNIVERSITARIA

S'han reunit els advocats defensors dels encartats en la troballa d'armes a la Ciutat Universitària, presidits pel senyor Angel Ossorio i Gallardo. Han acordat en principi comptar la seva conformitat amb la fórmula del fiscal de la República, per entendre que el procés ha d'anar unit al que se segueix pel jutge especial senyor Alarcón pel contraban d'armes del vapor «Turquesa».

MANIFESTACIONS DEL FISCAL QUALIFICADOR

El fiscal que ha qualificat la causa instruída amb motiu de la troballa d'armes a la Ciutat Universitària, senyor Guardia Pich, interrogat per un periodista sobre el sumari de la dita causa, ha dit:

—Està redactada la qualificació provisional en aquesta causa; les penes que sol·licito oscil·len d'un any, sis mesos i 21 dies de presó fins a cinc i dos, respectivament, per als processats.

Els delictes que es persegueixen són els de tinença d'armes i explosius; però una vegada formulada la dita qualificació, va arribar al meu coneixement que alguns dels 22 encartats ho estaven també per delictes idèntics i de major gravetat en altres jurisdiccions, especialment pel de Guerra, per la qual cosa, veient com a funcionari del ministeri públic per l'estricta compliment de la llei i en evitació que pogués recaure en el seu jutj, vaig plantejar davant la Sala la declinatoria respecte a cinc processats. Conseqüència d'aquest fet determinant del procediment processal, arribà al meu coneixement el cas d'indiciacions sorgides en el procediment després de la qualificació provisional, per la qual cosa vaig obtenir el testimonio oportú, en unió del qual vaig formular la qüestió de competència, fent ús de la facultat concedida per la llei al ministeri fiscal per a poder-lo efectuar en qualsevol estat de la causa. En el moment present el procediment es troba suspès.

El senyor Alba ha celebrat també un altre intervú amb un periodista, al qual ha dit:

—Ja he manifestat als vostres companys el que sabia sobre el particular, i no puc dir res més. Els senyors Lerroux i Gil Robles han canviat impressions sobre tots els problemes parlamentaris i governamentals, i han considerat que aquest canvi d'impressions s'havia de fer extensiu als liberals de

DETINGUT QUE S'ESCAPA

Càdis, 15. — En ésser conduït a la presó, des de l'Audiència, el conegut malfactor Antonio Castillo Segnerio «El Bomba», en arribar al carrer de Santa Maria fugí, i aconseguí desaparèixer.

Castillo ha sofert diverses condemnes per robatoria. En certa ocasió aconseguí fugir de la presó.

Una nota del ministeri de Finances sobre les emissions de segells de correu

Madrid, 15. — Al ministeri de Finances han facilitat la nota següent:

«Algunos periódicos muestran su extrañeza ante la emisión de sellos de Correo con la efigie de Fermín Salvochea. Estos sellos han sido confeccionados por la Fábrica Nacional de la Moneda y Timbre, en cumplimiento estricto de la ley de 9 de julio de 1932, votada por las Cortes Constituyentes. No obedece por lo tanto a la decisión o acuerdo del Gobierno actual.

En cuanto a Lope de Vega, está acordada una emisión de sellos con su efigie que se pondrá en circulación en el mes de agosto próximo, en cuyo día 27 se cumplirá el tercer centenario de la muerte del fénix de los ingenios.

Por otra parte, y a fin de evitar en lo posible que las circunstancias políticas del momento puedan influir en la designación de las personalidades que han de figurar en los sellos, el ministerio de Hacienda se ha dirigido a la Academia Española de la Historia, de Bellas Artes y de Ciencias, en solicitud de que por las mismas y cada una denotando de su peculiar esfera de acción, formulen una lista de las figuras más salientes en la historia nacional, a fin de que sean las elegidas así designadas con toda objetividad las que en lo sucesivo se reproduzcan en los sellos de Correo.»

NOMS D'ARTISTES FACILITATS PER L'ACADEMIA DE BELLES ARTS

Presidida per l'ex-comte de Romanones, ha celebrat sessió l'Acadèmia de Belles Arts. Ha estat elegit acadèmic corresponent a Màlaga el senyor Manuel Prados López. Les seccions de Pintura, Escultura i Arquitectura han acordat els noms dels artistes espanyols que han d'ésser facilitats al ministeri de Finances, a petició d'aquest, per a ésser gravats en els nous segells. Són els següents:

En Pintura: Velázquez, Murillo, Zurbarán, Goya, Rosales, Fortuny i Sorolla.

En Escultura: Mestre Mateos, el qual feu el pòrtic de la Glòria de la Catedral de Santiago; Forment, Muntanyà, Gregorio Hernández, Alonso Cano i Calzillo.

En Arquitectura: Juan Herrera, Ventura Rodríguez i Villanueva.

El conveni de pagaments entre Espanya i Bulgària

Les mercaderies importades se saldaran per mitjà del Banc Exterior d'Espanya, i les exportades, pel Banc Nacional de Bulgària

Madrid, 15. — D'acord amb el conveni de pagament entre Espanya i Bulgària, la quantitat corresponent al valor de totes les mercaderies de procedència búlgara importada a Espanya, haurà d'ésser saldada per mitjà de pagaments verificats al Banc Exterior d'Espanya.

El 70 per 100 dels pagaments es farà en pesetes i es portarà a l'haver un compte que el Banc Exterior d'Espanya obrirà a nom del Banc Nacional de Bulgària.

Aquest compte no produirà interessos i les sumes ingressades en ella seran necessàriament aplicades al pagament de les exportacions espanyoles a Bulgària.

El 30 per 100 restant es pagarà en la moneda convinguda per a cada operació i es posarà pel Banc d'Espanya a lliure disposició del Banc Nacional de Bulgària als establiments dels seus corresponents a l'estranger.

El Banc Exterior d'Espanya notificarà diàriament al Banc Nacional de Bulgària els lliuraments efectuats d'acord amb l'article primer.

Els importadors búlgars saldaran els seus deutes derivats de compres de mercaderies d'origen i procedència espanyoles, qualsevol que sigui la data en què la seva importació hagi tingut lloc, per mitjà del Banc Nacional de Bulgària, el qual haurà de reemborsar parcialment amb càrrec a les quantitats disponibles al seu compte al Banc Exterior d'Espanya a favor dels exportadors espanyols respectius seguint l'ordre cronològic dels pagaments efectuats pels importadors búlgars.

En el cas que les importacions espanyoles a Bulgària excedissin del 70 per 100 del valor de les importacions a Espanya, pagarà Bulgària en divises aquest excedent, utilitzant les que el Banc Exterior d'Espanya posi a disposició del Banc Nacional de Bulgària.

Es consideren mercaderies espanyoles els productes naturals o manufacturats originaris i procedents de la República espanyola i mercaderies búlgares els productes naturals o manufacturats originaris i procedents del regne de Bulgària.

Es detingut el fabricant de bombes d'Igalada Guillén

València, 15. — Ha estat detingut per la policia en un cafè de Ruzafa l'anarquista Antoni Guillén Agüero, de trenta-sis anys, amo de la fonderia d'Igalada on foren trobats uns quants milers de bombes arran del moviment anarcosindicalista que tingué més repercussió a Catalunya. De la dita fonderia d'Igalada eren enviades, les bombes a diferents indrets d'Espanya.

Segons sembla, Guillén havia arribat en aquesta ciutat fa un mes, procedent de Barcelona.

LES BROMES DEL «BLOQUE NACIONAL» PORTEN MALES CONSEQUENCIES

Madrid, 15. — La policia ha detingut els senyors Joan Antoni Ansaldo, Antoni Broxart, Torres Trasega i el conserge Joan Nàñez, acusats de delictes contra la forma de Govern.

Aquestes actuacions obeeixen a l'aparició d'un globus sobre la Direcció de Seguretat amb la bandera monàrquica.

Els detinguts han estat posats a disposició del jutjat militar.

La policia ha practicat avui un esccorcoll al domicili del «Bloque Nacional», situat a la Cuesta de Santo Domingo.

Acabada aquesta diligència, l'autoritat ha ordenat la clausura de les oficines del «Bloque Nacional» i les del Centre electoral TIRE, instal·lades al mateix edifici.

Amb motiu d'aquestes clausures, el senyor Víctor Pradera i el secretari del «Bloque Nacional» han visitat el director general de Seguretat per tal d'assabentar-se dels detalls i motius que han produït les esmentades clausures, i protestar-ne.

El Consell de ministres d'ahir
Acorda que el diumenge vinent es celebri a Catalunya una festa d'homenatge a l'exèrcit

Ha passat al Suprem l'informe referent a les penes de mort dels condemnats Vázquez i Argüelles. — S'ha tractat dels afers internacionals, especialment els de caràcter comercial. — La radiació d'anuncis i notícies. — La importació de paper. — La defensa nacional. — Projectes diversos

Madrid, 15. — A dos quarts d'onze del matí ha quedat reunit el Consell de Ministres i la reunió ha acabat a dos quarts de dues de la tarda.

El cap del Govern ha dit en sortir als periodistes:

—El Consell ha estat laboriós i s'hi han tractat qüestions molt interessants. D'elles us en donaré compte el senyor Jalon, a no ésser que em pregunteu quelcom.

—Quan us entrevistareu amb el senyor Gil Robles.

—No trigaré gaire.

—Assistiran a aquesta reunió els caps de minories governamentals?

—Amb ells parlaré a part, puix que no vull resoldre aquest assumpte en una Assemblea.

—Es morzàreu amb el senyor Gil Robles?

—Es morzàreu amb la família i després telefonaré al cap de la Ceda per a posar-nos d'acord sobre quan hem de veure'ns, si aquesta tarda o demà.

Hem pres l'acord de celebrar Consell el pròxim dissabte i vull abans d'aquesta dia entrevistar-me amb el senyor Gil Robles.

Com un periodista demanés al senyor Lerroux un aclariment per a orientar el seu treball a la tarda, el senyor Lerroux ha dit:

—Estigueu tranquils, que aquesta tarda hi haurà normalitat.

—Vindreu a la Presidència?

—Com cada tarda.

Un altre periodista li ha preguntat si havia tractat de l'indult del sergent Vázquez.

—Hem acordat —ha dit— que aquest assumpte passi al Tribunal Suprem com tots els de la mateixa naturalesa.

El ministre de Comunicacions ha dit als periodistes que les dues penes de mort sobre les quals havia tractat el Govern, la dels condemnats Argüelles i Vázquez, havien passat a informe del Suprem.

Hem acordat la data en què s'ha de celebrar l'homenatge a l'exèrcit a Catalunya, fixant-la per al dia 20. Pròximament acordarem quan se celebrarà quelcom semblant a Madrid que tanqui el nucli dels homenatges que s'han celebrat a províncies.

—Anirà algun ministre a Barcelona?

—El de Marina, ni cal dir-ho. Ja s'acordarà si s'ha d'ampliar aquesta representació ministerial, i és possible que hi vagi el de Guerra.

Ha afegit que l'homenatge consistirà en la clàssica parada i desfilada militars, i que des d'una tribuna en la qual es col·locarien altaveus, parlarien diverses personalitats, a la Gran Via Diagonal. Seguidament es donarà un gran banquet a les personalitats i classes i hi haurà les clàssiques festes de les casernes.

El ministre d'Estat ha consumit gran part —ha afegit— del Consell donant compte de diversos assumptes internacionals, especialment dels de caràcter comercial. Ens ha comunicat que té el propòsit de concedir al governador de Madrid la plaça de l'Ordre de la República.

El ministre d'Estat ha rectificat per mitjà del nostre ambaixador a París, ens declaracions apòcrifes que el President de la República publicava el periòdic monàrquic «Acción Francesa».

Com a ministre de Marina ha informat d'algunes mesures que van ésser aprovades pel Govern, per tal d'evitar l'acomodament de la Constructora Naval, coordinant la utilitat nacional en les dites obres i evitar que se n'acomodin obrers.

El Consell ha autoritzat el ministre de Marina perquè comencin noves obres a l'Arsenal de Cartagena, on demà haurien de quedar en atur 600 obrers. Fou autoritzat per a presentar un projecte de llei autoritzant la construcció de 12 canons, que es distribuïràn entre els distints atellers d'Espanya. Presentarà al Parlament un altre projecte de llei demanant obres de reformes als cuirassats.

En arribar a aquest punt, el President del Consell ens ha cridat l'atenció a propòsit de la urgència i necessitat d'atendre els mitjans de la nostra defensa nacional. Aquests comprenen des de la reforma d'algunes unitats navals, a les quals acabo d'alludir, fins a l'augment de les obres militars a les Balears i la solució del problema de l'aviació naval, que requereix una organització intensa i adquisició de material.

Vistes aquestes manifestacions, el Consell ha acordat la presentació urgent d'un pla de conjunt que serveixi de base per a demanar a les Corts l'autorització i crèdits necessaris amb càrrec urgent i preferent per a la defensa de la nació a què he alludit abans.

El ministre de la Governació ha in-

format extensament sobre diversos assumptes que el Consell ha aprovat. Són aquests: les plantilles del ministeri de la Governació, que es proposa reorganitzar millorant la situació del personal sense augmentar les despeses de la Hisenda; projecte de llei reorganitzant els cosos de Seguretat i Assalt d'aquest projecte, n'ha repartit còpies amb l'objecte que en el pròxim Consell es puguin fer les observacions oportunes, sempre que no es demori la presentació a les Corts, que ha d'ésser el dia de la reobertura.

S'ha parlat en línies generals dels projectes que té preparats el ministre d'Agricultura, un referent a la qüestió de recs de Llevant i un altre relacionat amb el problema del blat.

He recordat al Govern que tingui re-partit el projecte de reglamentació articulant el de Radiodifusió. Els ministres, en el pròxim Consell podran fer les observacions que vulguin, i jo he subratllat que té una gran importància, perquè les empreses productives han acudit a mi solament, per mitjà d'un document oficial, per a reclamar contra la publicació d'anuncis per mitjà de les emissores de Ràdio. Jo que no perdo de vista l'interès personal, distic, que considero d'interès nacional, tinc un pla que permetrà cohibir els abusos de les emissores. Ara no pot fer-se perquè hi ha un pla mig oficial i mig oficiós que ens reporta algun benefici.

—Es reglamentarà la radiació de les notícies? Podran radiar-se aquestes quan sorgeixin?—se li ha preguntat.

—Nosaltres—ha contestat—començarem per l'execució d'emissores.

El Consell d'Estat ha aprovat el pla de les subvencions matèries; es concedeix a la Telecomunicació, el qual a la vegada admetrà les proposicions de les empreses. Jo us donaré una còpia d'aquests reglaments que afecten als ministeris d'Instrucció Pública, Agricultura, Treball i Governació.

El meu pla és que l'Estat organitzi el seu sistema de Radiodifusió per a controlar la radiació de notícies i arribi a què no hi hagi publicitat per mitjà de la ràdio ni dedicar una hora especial a la radiació de les notícies.

El ministre del Treball portarà al pròxim Consell un projecte de bases d'associacions obreres.

El ministre d'Instrucció Pública, a part de les dues notes que se us facilitaran, ha ortat la dimissió del director general d'Ensenyament professional i tècnica, senyor Usabiega.

Jo he rebut una comissió d'obres d'Almadén, molt interessada, respecte a la forma en què porta l'assumpte el Govern. Els he dit que el Consell ha acordat millorar llurs pensions, que ara una de llurs aspiracions, i que s'assenyalava per al Consell vinent la data més a propòsit per a portar el projecte de llei articulant com ha d'ésser el funcionament de les mines i la reorganització del Consell d'Administració.

Respecte a la petició de Canàries d'un anticip de 10 milions de pesetes per a despeses d'Agricultura, de moment es concediran 2 milions, que té disponibles el Banc de Crèdit Agrícola. En una altra reunió ministerial s'afrontarà aquesta qüestió per a resoldre-la definitivament.

A part del Consell figura la resolució d'unes peticions formulades pel diputat socialista Bruno Alonso, referents a la crisi de treball a Reïnoa i a l'atapeïment de presons. Sobre això dels presos, els auditors de guerra treballen activament per a descongestionar les presons.

També esperem que en el vinent Consell podrem conèixer la proposta del ministeri de la Guerra sobre les províncies en què ha d'aixecar-se l'estat de guerra.

Ens hem ocupat també dels Congressos d'indole internacional que s'han de celebrar a mitjan any, els quals el Govern necessita atendre, donada la seva importància. Són aquests Congressos: l'Internacional d'Història de la Medicina, el d'Història, que se celebrarà a Sevilla, i el de Paludisme.

El ministre de Justícia ha parlat també sobre la distribució de la població penal.

Fora del Consell hem volgut esmentar, per tal de no tancar la subscrició per la força pública, ja que se segueixen rebent diners; la xifra total del recaptat passa ja dels 16 milions, i jo per la meua part he estimulat el subsecretari de la Presidència, que és ponent de la Comissió, perquè gestioni dels departaments ministerials que facin l'acoblament de dades necessàries, i m'ha dit que ja els ministres

del Consell ens han cridat l'atenció a propòsit de la urgència i necessitat d'atendre els mitjans de la nostra defensa nacional. Aquests comprenen des de la reforma d'algunes unitats navals, a les quals acabo d'alludir, fins a l'augment de les obres militars a les Balears i la solució del problema de l'aviació naval, que requereix una organització intensa i adquisició de material.

Vistes aquestes manifestacions, el Consell ha acordat la presentació urgent d'un pla de conjunt que serveixi de base per a demanar a les Corts l'autorització i crèdits necessaris amb càrrec urgent i preferent per a la defensa de la nació a què he alludit abans.

El ministre de la Governació ha in-

teris de la Guerra, Governació i Hisenda els van articulant.

Per últim ha dit el senyor Jalon que a la terminació del Consell s'havia tractat d'una manera incidental de la qüestió relacionada amb la importació del paper, puix que fins ara s'havia tingut en compte l'antiguitat dels periòdics per a tenir dret a acollir-se als beneficis aranzels per a la importació de paper. S'ha volgut tenir en compte que pot haver-hi empesa periodística que tregui un període filial, i a aquest no se'l considerarà com a periòdic nou, sinó com a continuació de l'altre.

LA QÜESTIÓ DELS VAGABUNDS

En el Consell d'aquest matí s'ha examinat el referent a la qüestió dels vagabunds i bergants.

Mil cinc-cents penats pot allotjar el camp de concentració que en terrenys de l'Estat, propers al penyal del Dueso, s'instal·larà aviat. I tres cents en el projectat actualment al Port de Santa Maria, i que junt amb l'anterior es posaran immediatament en pràctica per descomptar l'aglomerament dels penats a les presons.

La colònia agrícola, per a la construcció de la qual s'ha aprovat el crèdit corresponent en el Consell d'avui, estarà instal·lada a Burgos, i solament set, junt amb una altra projectada, per a vagabunds i bergants.

L'extens relat del ministre de Comunicacions als periòdics a la sortida del Consell ha esgotat les matèries sobre les que ha tractat la deliberació ministerial. Solament falta per afegir que els ministres han aprovat diversos decrets, principalment de Justícia, que representen una correguda d'escalas, com a conseqüència de l'aprovació de les noves plantilles.

El Consell d'avui, per altra part, ha estat més que res administratiu.

La descomposició del feix primo-riverista

Madrid, 15. — José Antonio Primo de Rivera ha facilitat a la premsa la següent nota:

«Los abajo firmantes, pertenecientes a la vieja guardia jonsista, extrañados de la nota publicada por su antiguo jefe, Ledesma Ramos, afirman categóricamente aceptar como única jefatura la del camarada Primo de Rivera, único representante de F. E. i. de la J. O. N. S.

Firmado, López Gregorio, Vicente Cadenas, José María Alonso Moya, Enrique Quesada, Pedro del Real, Juan Blasco Avelas, Rafael de Miguel Cerdano, Jesús Urdina, Fernando Reyes, Fernando F. Azcarate.»

Un radiograma al senyor Azaña dels republicans residents a l'Argentina

Madrid, 15. — Els republicans residents a l'Argentina han dirigit el següent radiograma al senyor Azaña:

«Manuel Azaña.—Residencia Margarita Xirgu.—Badalona (Barcelona).—Justicia reivindicando de la persecución incapacitados para luchar leal salvando honor España. Testimoniando nuevamente adhesión y augurándole triunfo 1935, felicitando, España Republicana, Ateneo Pi y Margall, Centros republicanos de Buenos Aires, Rosario, Bahía Blanca, Mendoza, Tucumán, Córdoba, La Plata, Valcarlos y Tres Arroyos.»

RECURS CONTRA UNA PENA DE MORT

Madrid, 15. — A la Sala Sisena del Tribunal Suprem s'ha vist el recurs contra la pena de mort imposada per un consell de guerra a Joan Royo pel delicte d'assassinat, fet ocorregut a Tolosa el 6 de novembre. Royo va matar el seu cunyat després d'una discussió sobre qüestions socials. El seu cunyat s'havia separat de les organitzacions sindicals de la C. N. T. i havia ingressat amb una organització obrera catòlica. Aquest fou el motiu de la disputa.

El Tribunal ha entès que havia de rebaixar la pena per considerar que no hi ha en el delicte circumstàncies agravants.

El projecte sobre les fiances dels llogaters

Manifestacions favorables del Ministre de Comunicacions

Madrid, 15. — El ministre de Comunicacions ha fet les següents manifestacions sobre el seu projecte referent a les fiances dels llogaters:

«Aquest projecte no és meu, ni pretenc la patent d'invenció. L'elaboraren molts polítics en aquests temps, per bé que no pogueren portar-lo a la pràctica. Crec que Correus és l'element administratiu més a propòsit per a portar-lo a la pràctica amb els més petits sacrificis, ja que la Caixa Postal d'Estalvis està més capacitada que un altre organisme de l'Estat, com per exemple la Caixa de Dipòsits, o els Municipis, per a complir aquesta missió. En aquests moments hi ha dipositades a la Caixa Postal moltes fiances que s'han portat allí amb caràcter voluntari, i això demostra que és aquesta la que ha d'ésser el dipositiu.

Si el projecte s'hagués de limitar a les fiances de lloguers, n'hauria prou amb un decret d'un sol article, en el qual s'imposés amb caràcter obligatori que els llogaters han fet amb caràcter voluntari. Però s'ha d'ajuntar a les altres fiances, i jo crec que per la seva transcendència ha d'emprendre's en un projecte de llei.

Ja veurem quins punts s'imposen i quins arguments s'empenen per a combatre'ls. Les Corts diran la darrera paraula, potser la primera, perquè sobre això no vull dialogar fora d'allí.

Els arguments que s'han fet fins ara en contra del projecte són poc convincents. Encara ningú no m'ha dit en què es recolza el dret a especular amb les fiances concedides a la seva custòdia. En els telegrams i escrits rebuts d'alguns organismes, com Cambres de la Propietat, se m'ha dit que si cal no admetran fiances els propietaris, i a això dic jo, primer, que ja m'ocuparé que sigui obligatori l'admetre-les, i segon, que si creuen que no han d'admetre-les, perquè tant lamentar-se i dir que hauran d'enviar en alguns casos al dipòsit 60, 70 o 80.000 duros i això podria perjudicar la propietat urbana.

Una altra consideració que es fa és que la xifra és molt inferior a la que serveix o va a servir de base al projecte; però això no pot deturar la iniciativa, perquè l'Estat ha d'adoptar aquesta mesura de bona solució, molt més quan tots els recursos per a combatre l'atur van essent insuficients en relació amb el nombre de parats. Jo no sé el tipus d'interès que es podrà satisfer als llogaters. El fet que les quantitats individuals resultin insignificants no impedirà que es porti a la pràctica el projecte, molt més quan això individualment pot significar molt poc, però en un moviment patriòtic pot ésser renunciat a favor dels parats, i aleshores els termes en aquest concepte són molt estimables.

M'interessa recordar que el Consell de ministres acordà que fos la Caixa Postal d'Estalvis la que guardés aquestes quantitats, i el ministre de Comunicacions fos, per tant, el ponent del projecte. Des d'aquell moment vaig contraure l'obligació de presentar-lo i probablement de defensar-lo, ço que faré sense amor propi, però no cal dir que amb tot entusiasme. Penso dedicar al projecte força temps, perquè afortunadament els assumptes del meu departament em deixen temps suficient per això.

UNA NOTA DEL DELEGAT DEL GOVERN A LA CONFEDERACIÓ HIDROGRÀFICA DE L'EBRE

Saragossa, 15. — El delegat del Govern a la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre ha fet pública la següent nota:

«Amb referència al projecte de reorganització de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre, establert per decret del dia 19 de febrer passat, s'ha alludit últimament en alguns escrits periodístics i l'activitat de la Comis-

sió provisional de Govern designada per disposició del Ministeri d'Obres Públiques del dia 23 de maig passat. A fi d'evitar inconvenients i interpretacions, interassa a aquesta delegació del Govern consignar el següent:

A) Que la Comissió provisional de Govern de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre, a tenor del que ordena l'article 20 del decret del dia 19 de febrer, no tenia altra missió que preparar tot el referent a la convocatòria de l'assemblea, havent de cessar així que la Confederació quedés definitivament constituïda.

B) Que no corresponia, per tant, a la Comissió provisional de Govern conèixer ni intervenir la inscripció dels fons públics destinats als fins de la Confederació.

C) Que la Comissió provisional de Govern, complint amb el millor entusiasme i diligència la missió que li era exclusivament atribuïda en el dit decret del dia 19 de febrer, redactà un projecte de reglament per a la convocatòria i règim de l'assemblea de representants usuaris i interessos afectats; i

D) Que el dit projecte de reglament es troba pendent de l'aprovació del Govern, sense que abans de recanviar aquesta superior autorització sigui possible de procedir a la constitució definitiva de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre.

DISSABTE HI HAURÀ UN ECLIPSE DE LLUNA

Madrid, 15. — El dia 19 hi haurà un eclipsi total de lluna. Començarà per a la Terra en general a les dotze hores i trenta minuts i terminarà a la una hora i cinquanta-cinc minuts.

A Espanya serà visible com a parcial des d'uns minuts abans que l'astre abandoni les ombres, car el seu últim contacte amb ell serà a les disset hores quaranta-un minuts, és a dir, poc temps després d'haver sorgit de l'horitzó.

Darrera Hora

DE BARCELONA

LICEU

“EL ESTUDIANTE DE SALAMANCA”

Anit passada tingué lloc al Liceu l'estrena de l'obra “El estudiante de Salamanca”, adaptació del poema d'Espronceda pels senyors J. Vidal Jover i J. Carner Ribalta i música del jove compositor senyor Joan Gaig.

No essent gaire freqüents les ocasions d'escoltar al Liceu obres noves d'autors catalans, es comprén que l'estrena d'això fos esperada amb interès vivíssim. Una altra circumstància contribuïa particularment a l'expectació: l'autor de la música, Joan Gaig, no s'havia donat a conèixer encara ni amb obres de concert, ni amb altres obres escèniques, i la seva presentació al Liceu constituïa una veritable revelació que desvetllava la més gran curiositat.

L'adaptació del poema l'han feta amb molta discreció i tacte els senyors Vidal Jover i Carner Ribalta i han sabut aprofitar l'excel·lent tema, tan eminentment teatral, per oferir al públic molt belles situacions en escaciat contrast. El compositor, senyor Gaig, ha escrit aquesta obra amb evident entusiasme, i el seu treball representa un lloable esforç que es fa considerar amb simpatia, però no li ha recitat aquesta primera vegada, potser per dues raons principals: ens sembla que no ha encertat l'ambient i el to i caràcter que hauria de tenir la música i l'ha feta massa frívola i inconsistent per il·lustrar un tema de tanta envergadura, i ens sembla també que la preparació del compositor no és prou madura per emprendre obres d'aquestes proporcions. És clar que trobarem perfectament excusables les inèxperiències en un novell autor, sobretot tractant-se d'una obra de teatre; però l'escriptura de l'obra a què ens referim i l'orquestració i instrumentació de la partitura revelen, més que manca d'experiència, un coneixement molt incomplet de l'ofici, i l'estil general

L'ex-president i els ex-consellers de la Generalitat són molt visitats

Madrid, 15. — Continuen essent molt visitats per les amistats de Madrid i Barcelona els senyors Companys i altres ex-consellers de la Generalitat.

Al matí els han visitats l'ex-governador de Madrid, senyor Eduard Ortega i Gasset; els diputats senyors Tratal i Marial, aquest últim amb la seva esposa; l'esposa del senyor Martí Esteve; l'ex-secretari de la Presidència de la Generalitat senyor Alavedra, acompanyat de la seva esposa; el senyor Govern, secretari del senyor Lluhi, senyor Gómez Hidalgo i altres.

El senyor Companys i els seus amics es troben en excel·lent estat de salut i francament optimistes.

EL “BLOQUE PATRONAL” CONTRA LES COMPANIES D'ELECTRICITAT

Madrid, 15. — El bloc Patronal ha publicat una nota en la qual anuncia que actuarà amb tota energia contra les companyies suministradores d'electricitat, si aquestes continuen en la seva pretensió que corri a càrrec dels abonats el pagament de les acometudes, així com el lloguer dels comptadors. Protesla, també, que les Companyies tinguin llibertat per a portar a terme canvis de corrent sense acord amb els abonats, el que suposa moltes vegades un recàrrec en les tarifes de sumistrament d'energia elèctrica, ja de si tan elevades.

GIRONA

Ens comuniquen de Porbou que a Cerbera, des de primer d'any, s'exigeix rigorosament l'observança estricta del decret del Govern francès del 8 d'agost de 1934, en el qual es limita el treball als estrangers.

En virtut d'aquesta disposició, sols poden treballar un 30 per cent d'estrangers en la mà d'obra i un 20 per cent en les oficines.

Totes les empreses vénen obligades a presentar les llistes dels seus empleats.

Aquesta radical mesura perjudica els interessos espanyols, ja que els nostres agents de Duana també tenen casa a Cerbera.

Aquesta nit ha començat al Casino de Guissona el Campionat de Caramboles lliure, de primera i segona categories.

A Breda, els fabricants terrissaires Aciscle Pells, Rafael Sala i Alfons Sala anunciaren el tancament de llurs fàbriques.

Assabentada d'aquest propòsit, la guàrdia civil ordenà que això no es portés a cap fins i tant la Delegació Provincial del Treball dictés la seva resolució.

No cal dir que en benefici d'aquesta població resultaria el que el tancament no es realitzés.

TARRAGONA

Tarragona, 15. — Han visitat el comissari interí de la Generalitat, senyor Vila, entre altres persones, el bisbe auxiliar i l'alcalde de la Secuita. Aquest darrer l'hi ha notificat l'acord segons el qual l'Ajuntament de la seva presidència, es proposa construir un edifici per a la guàrdia civil, pel qual objecte ha sol·licitat els serveis d'un arquitecte de la Generalitat, per a la redacció del corresponent projecte. El comissari li ha promès que tot seguit li enviarà un arquitecte.

El B. O. C. que tenia el seu estatge al carrer de l'Unió, i que actualment el tenia clausurat, ha tancat el seu local social, havent aconseguit que accidentalment li deixessin dipositar el mobiliari al local de la U. T. S.

La Delegació Marítima prega a tots aquells que tenen dipositats a la Delegació, paquets procedents o destinats als presos que es troben detinguts al vaixell “Manuel Arnús”, procurin retirar-los a la major brevetat possible.

Un automòbil que es va fer escapol, va atropellar, al carrer de Sant Joan de Malta, la neva de nou anys, Maria Arbones i Lilla, i va ocasionar-li diverses ferides i contusions de les que va ésser assistida en el Dispensari de Sant Martí.

Ha estat delinqüent Rogeli Figueras i Garra, de 47 anys, natural de Múrcia, el qual, amb un ganivet i un martell, va amenaçar de mort a la seva muller Joana Maria i Pérez, de 39 anys; a la germana d'aquesta, Isabel, i al seu cunyat Ciprià Gómez i Roques, de 47 anys.

Modest Benítez i Mariano, ha denunciat a la policia que al seu domicili, Corts, 629 bis, hi entraren lladres per la finestra del water, i li robaren 700 pessetes.

Comarques Catalanes

QUESTIONS LOCALS

La vida política de Súrria

La vila de Súrria napega, d'alguns temps ençà, en un pur marasme polític. Mentre l'autèntica opinió resta callada, emmudida per la força de les circumstàncies, alguns grups i personatges puerils es belluguen activament per tal de posar “a la paga” la vida política de Súrria; això és, boleguen inútilment per arrelar a la nostra vila sucursal de partits exòtics. Per una banda, un ex-abstès de “Nosaltres Sols”, que s'havia dit catalanista, està organitzat la sucursal de la Ceda a Catalunya, la qual ha llançat un manifest en forma de circular, en el qual es diu que el nou partit treballarà per la d'Espanya, per la “regió catalana” i per la vila de Súrria. Bon programa, correfeu de fracassats i pescadors d'agüelles tiberolles!

Per altra banda, un radical “pur sang” ha fet una impressionant entrada de cavall sicilià en la política local, com a flamant organitzador del partit radical a la nostra localitat. El Comitè local — que, dit sigui de passada, abraça tota l'organització — està format per uns senyors que es diuen Merino, González, Tena, Almansa, Toca..., i potser algun Guiterres. Es secretari del dit Comitè el popularíssim secretari del Jutjat Municipal, Amador González, presentat actualment per excoacions il·legals, i conegut per les seves brillants gestes pertades a terme en l'exercici del seu càrrec. A nosaltres sempre ens havia semblat que aquest senyor havia d'anar a parar al partit radical!

Les entitats polítiques d'esquerra continuen clausurades, i bé es pot dir que l'opinió catalanista republicana frueix en l'actualitat d'unes vacances obligatòries en el curs de les quals s'enforteix i es tonifica. I el dia que l'albada regeneradora d'unes eleccions s'incandesceixi en l'horitzó avui ençà, de la nostra pàtria, totes aquestes patumes de Comitès i lletres rastreses desapareixeran com per art de màgia.

SANT ADRIA DE BESOS

Citació :: Fred :: Visió política
Altres noves

Sant Adrià, 15. — Ha estat fixat un edicte citant per al dia 26 del corrent, a les deu del matí, al Palau de Justícia de Barcelona, a Antoni Caro Tebenet i Calixte Serra i Ribes, residents a Sant Adrià darrerament.

Una anomalia notada en l'esmentat edicte, és de que al posar-se el domicili és diu carrer de Fermi Borràs, quan aquest nom fa més de tres anys fou canviat pel de Pau Iglesias.

Després del darrer comentari polític aparegut en aquestes pàgines la situació ha enfosquit quelcom. Hom ja no creu segura la no intervenció dels radicals a l'Ajuntament. Pel que fa a dits elements, se sap que diuen el típic “tot o res”.

Oficialment, silenci.

Mentre es cerqui local a la població, la Companyia de ferrocarrils de M. S. A. instal·larà la central a la carretera de Mató, en el tros comprès per la Colonia Artigues.

Durant el divendres a la tarda, i el dia d'avui, dissabte, diumenge i el dia d'avui, al Dispensari municipal no s'han auxiliat accidentats.

BADALONA

Publicació :: Detenció :: Atracament a mà armada en una flequeria

Badalona, 15. — Ha estat publicat un interessant fascicle, original de la distingida guitarrista badalonina, Rosal Lloret, titulat “El desenvolupament històric de la guitarra”.

La policia governativa ha detingut Pasqual Ibáñez López, el qual està reclamat per atemptat, per l'Audiència de Múrcia.

El dissabte passat, pels volts de les nou del vespre, tres desconeguts entraren pistola en mà i tapats amb carretes, a la flequeria que Jaume Serra i Planell posseeix al carrer de Gríf, número 383, i després d'haver amenaçat a uns amics de la casa que junt amb els propietaris, estaven sopant, s'apoderaren de 400 pessetes en metàl·lic, que era la recaptació del dia, que guardaven en un calaix del taulell, desapareixent ràpidament.

Aquesta és la segona vegada que els atracadors roben a l'esmentat forn. La policia treballa activament per tal de descobrir als autors del fet.

SALLENT

I :: El Segell Pro-Infància ::
Boxa

El nostre Centre d'Esports guanyà el Súrria per dos gols a un en el partit final del Campionat al camp local de la Costera. La nostra entitat futbolística dedicà aquesta diada al Segell Pro-Infància, com ho ha anat fent en determinades diades els altres espectacles de la vila.

Els infants de les escoles de la vila s'han llançat amb el mateix entusiasme que l'any passat a la venda de l'humanitari Segell Pro-Infància. Recorren els carrers i les llars i no els hi és negat el petit, però molt significatiu dol. També les entitats fan el que poden, per bé que encara n'hi ha molts que no ho senten com cal.

Dijous tingué lloc, al Cinema Comtal, la sessió de boxa. Dionisi Riera feren matx nul, com Bruno i Bartos, i Marco va vèncer Dabuke, alemany. Arbitrà el senyor Sales.

Ha presentat la dimissió del càrrec de gestor suplent d'aquesta vila el senyor Agustí Casanova i Marquet. A hores d'ara continua sense saber-se si li ha estat acceptada o no.

Els lladres penetraren durant la nit del dimecres passat a l'ermita dita del Remei de Dalt, i s'apoderaren d'uns vestits de la Verge i de la corona, així com també d'altres objectes que els vingueren a mà. Sembla que intentaven penetrar igualment a la botiga de la casa núm. 30 de la carretera de Barcelona, frustrant el seu propòsit un vianant que

RIPOLL

Dimissió d'un gestor :: Robatori en una ermita :: El Ripoll, campió comarcal de futbol

Ha presentat la dimissió del càrrec de gestor suplent d'aquesta vila el senyor Agustí Casanova i Marquet. A hores d'ara continua sense saber-se si li ha estat acceptada o no.

Els lladres penetraren durant la nit del dimecres passat a l'ermita dita del Remei de Dalt, i s'apoderaren d'uns vestits de la Verge i de la corona, així com també d'altres objectes que els vingueren a mà. Sembla que intentaven penetrar igualment a la botiga de la casa núm. 30 de la carretera de Barcelona, frustrant el seu propòsit un vianant que

hi passà en els moments precisos. Els lladres aconseguiren fugir.

El diumenge passat el Ripoll C. E. es desplaçà a Sant Joan de les Abadesses per tal de jugar el partit de Campionat comarcal de futbol amb el d'aquella localitat. El partit donà el resultat d'un empat a 2.

El Ripoll C. E. és ja campió comarcal, malgrat haver de jugar un altre partit el diumenge vinent a Ripoll amb el Sanjoanenc, per anul·lació del que fou jugat.

MATARO

En una de les dependències de la Societat Iris, tingué efecte el diumenge a les cinc de la tarda el repartiment de premis del segon concurs fotogràfic. Guanyà el primer premi el senyor Manuel Quintana, de Barcelona, i el segon premi, Josep Basó Mora d'aquesta ciutat.

En el cafè del senyor Elies Ferri del carrer de Sant Felicitat, un individu va fer-hi unes consumacions i s'hi deixà abandonades 400 pessetes, les quals li han estat reintegrades per mitjà de la guàrdia municipal.

La Comissió Gestora de l'Ajuntament va acordar instal·lar de nou les faroles d'Il·luminació pública de davant l'Ajuntament, exactament iguals a les trencades pel camió de la casa Fité.

SANT ADRIA DE BESOS

Citació :: Fred :: Visió política
Altres noves

Sant Adrià, 15. — Ha estat fixat un edicte citant per al dia 26 del corrent, a les deu del matí, al Palau de Justícia de Barcelona, a Antoni Caro Tebenet i Calixte Serra i Ribes, residents a Sant Adrià darrerament.

Una anomalia notada en l'esmentat edicte, és de que al posar-se el domicili és diu carrer de Fermi Borràs, quan aquest nom fa més de tres anys fou canviat pel de Pau Iglesias.

Després del darrer comentari polític aparegut en aquestes pàgines la situació ha enfosquit quelcom. Hom ja no creu segura la no intervenció dels radicals a l'Ajuntament. Pel que fa a dits elements, se sap que diuen el típic “tot o res”.

Oficialment, silenci.

Mentre es cerqui local a la població, la Companyia de ferrocarrils de M. S. A. instal·larà la central a la carretera de Mató, en el tros comprès per la Colonia Artigues.

Durant el divendres a la tarda, i el dia d'avui, dissabte, diumenge i el dia d'avui, al Dispensari municipal no s'han auxiliat accidentats.

BADALONA

Publicació :: Detenció :: Atracament a mà armada en una flequeria

Badalona, 15. — Ha estat publicat un interessant fascicle, original de la distingida guitarrista badalonina, Rosal Lloret, titulat “El desenvolupament històric de la guitarra”.

La policia governativa ha detingut Pasqual Ibáñez López, el qual està reclamat per atemptat, per l'Audiència de Múrcia.

El dissabte passat, pels volts de les nou del vespre, tres desconeguts entraren pistola en mà i tapats amb carretes, a la flequeria que Jaume Serra i Planell posseeix al carrer de Gríf, número 383, i després d'haver amenaçat a uns amics de la casa que junt amb els propietaris, estaven sopant, s'apoderaren de 400 pessetes en metàl·lic, que era la recaptació del dia, que guardaven en un calaix del taulell, desapareixent ràpidament.

Aquesta és la segona vegada que els atracadors roben a l'esmentat forn. La policia treballa activament per tal de descobrir als autors del fet.

SALLENT

I :: El Segell Pro-Infància ::
Boxa

El nostre Centre d'Esports guanyà el Súrria per dos gols a un en el partit final del Campionat al camp local de la Costera. La nostra entitat futbolística dedicà aquesta diada al Segell Pro-Infància, com ho ha anat fent en determinades diades els altres espectacles de la vila.

Els infants de les escoles de la vila s'han llançat amb el mateix entusiasme que l'any passat a la venda de l'humanitari Segell Pro-Infància. Recorren els carrers i les llars i no els hi és negat el petit, però molt significatiu dol. També les entitats fan el que poden, per bé que encara n'hi ha molts que no ho senten com cal.

Dijous tingué lloc, al Cinema Comtal, la sessió de boxa. Dionisi Riera feren matx nul, com Bruno i Bartos, i Marco va vèncer Dabuke, alemany. Arbitrà el senyor Sales.

Ha presentat la dimissió del càrrec de gestor suplent d'aquesta vila el senyor Agustí Casanova i Marquet. A hores d'ara continua sense saber-se si li ha estat acceptada o no.

Els lladres penetraren durant la nit del dimecres passat a l'ermita dita del Remei de Dalt, i s'apoderaren d'uns vestits de la Verge i de la corona, així com també d'altres objectes que els vingueren a mà. Sembla que intentaven penetrar igualment a la botiga de la casa núm. 30 de la carretera de Barcelona, frustrant el seu propòsit un vianant que

RIPOLL

Dimissió d'un gestor :: Robatori en una ermita :: El Ripoll, campió comarcal de futbol

Ha presentat la dimissió del càrrec de gestor suplent d'aquesta vila el senyor Agustí Casanova i Marquet. A hores d'ara continua sense saber-se si li ha estat acceptada o no.

Els lladres penetraren durant la nit del dimecres passat a l'ermita dita del Remei de Dalt, i s'apoderaren d'uns vestits de la Verge i de la corona, així com també d'altres objectes que els vingueren a mà. Sembla que intentaven penetrar igualment a la botiga de la casa núm. 30 de la carretera de Barcelona, frustrant el seu propòsit un vianant que

tarda, a l'Ateneu, sortiren reelegits el president, senyor Jaume Mercader, i el secretari, senyor Alvar Celma.

Un grup d'amics de “Vida Tortosina”, ha tramès 1

EL SARRAINE

EL PROBLEMA DEL DIA

El plebiscit del Sarre

Els resultats del plebiscit del Sarre són prou eloqüents perquè ens entrem en jent-hi comentar. No una consideració sinó moltes podríem fer a aquests resultats. Primer, el desinflament del Front Únic antifeixista, que és resultat una tal escassetat de vots que el dubtar que les informacions tramesses en encreu sobre manifestacions de 20.000 homes siguin altra cosa que una hipòtesis periodística. Després — i aquesta té una gran importància — s'ha vist amb una gran claredat la política del Viatge que mentre a Roma repetia les seves protestes d'imparcialitat, els seus jers i arxibisbes, sense cap mena de pèrdua, feien campanya pel retorn del Sarre a Alemanya. Les campanyes de tota les esglésies catòliques tot i per justificar la tornada d'un territori catòlic al govern de Hitler, convenceren al dictador, una vegada més, de la feblesa de certes actituds i de la primacia de la "raça" dominant d'altres consideracions d'ordre moral, tanmateix impu-

limentables. Al final, els antifeixistes del món accien a la càrrega del plebiscit per tal de guanyar les orientacions populars. Res, però, no hi ha a dir a aquesta balança dels habitants del Sarre a favor de retorn immediat a Alemanya. Ara bé, cal que els múltiples problemes de plebiscit aquesta tornada siguin arxats amb moderació, perquè segurament és ara que els problemes més arxats, els problemes de detall, es plantejaven als negociadors de l'arranjament. Aquests dies s'ha parlat suficientment de quines són les fórmules que hi ha, proposades per a la liquidació del règim polític al Sarre. Esperem només les últimes decisions de la S. de les N., que, en aquest cas, ha d'actuar amb rapidesa, sense deixar marge a esdeveniments que podrien enorgullir l'atmosfera, la pau carregada, al territori del Sarre. En la propera sessió del Consell s'espera, segurament, el cas del retorn del Sarre a la sobirania d'Alemanya. El Consell fixarà la durada del període intermediari que ha de separar el plebiscit de la cessació dels poders de la Comissió de govern que — durant 15 anys — ha governat el territori en nom de la Societat de les Nacions. D'aquí amb anteriors aranjaments, aquest període transitori no ha d'ésser inferior a un mes. Cal creure, doncs, a mitjan o a finals de febrer les últimes decisions seran reintroduïdes al Sarre.

El Consell haurà de determinar la forma de la retirada de les tropes internacionals que es troben al territori. Segons previsions, les tropes internacionals seran conservades fins al moment de la transmissió de poders.

Una altra qüestió, més complicada, és la dels drets dels habitants del Sarre que es voldrien separar dels de la tornada efectiva del territori a Alemanya. Restarà a liquidar, també, nombroses i delicades qüestions econòmiques, esbossades ja en les reunions dels Tres a Roma. Un altre tema, el doctor Bernger, es troba ja a Ginebra, on es reunirà el seu col·lega francès senyor Rueff. Es confirma, així mateix, que sota l'ègida del Comitè dels Tres, els experts francesos i alemanys, tot seguit de la clausura de l'última sessió del Consell, es reuniran en territori italià per tal d'organitzar la liquidació pràctica de nombrosos problemes econòmics i financers que es plantejaven entre França i Alemanya.

Bona act liquidat un greu problema. Un seguit veiem produir-se actituds que han provocat sorpresa. El canceller Hitler fa un discurs en el qual declara que la liquidació de les reivindicacions territorials amb França — els dos països no poden entendre. Però el Führer i el canceller, present o no la campanya feta per la premsa nazi, en què s'assumpia que la liquidació de l'afar del Sarre era el començament per a la liquidació dels afers d'Alsàcia i Lorena, Eger i Malmédy, Slesvig-Holstein, Bohemia alemanya i Mennell? El senyor Hitler no ha dit res. Són assumptes d'aquests, de propaganda interior. Però perquè d'altre temps s'ha de deixar una mica encreu. La diplomàcia alemanya — Von Neurath — ha donat ordres a Hitler perquè ara — obtingut el Sarre — es vagi de dret a l'obtenció de la igualtat de drets en els armaments. Per a això Von Neurath combat amb Anglaterra, i aquesta, avançant-se a oncs desigs, feia saber els seus punts de vista.

Proposava "The Times" el dia 12 del corrent — i la seva proposta té l'aire de cosa oficial — que les intencions signants del Tractat de Versalles abandonin en tot o en part els "drets" que els atorga el tractat, sense intervenir en el risc d'ésser acusades de traïció. Un mitjà — continua dient el "Times" — seguir per arribar a la resolució del principal problema de política europea seria que Gran Bretanya, França i Itàlia suggerissin als altres Estats beneficiaris del Tractat de consentir a una declaració comunal, al Consell de la S. de les N., referent a les clausules militars contingudes en la part cinquena del Tractat.

La comunicació dels tres governs podria establir que després de quinze anys de pau ha arribat el moment de declarar que les restriccions imposades pel tractat haurien de cessar, a condició que s'implantés un sistema de limitació d'armaments, aplicable a tots els Estats sense distinció. La conseqüència natu-

ral — conclou el "Times" — d'aquest sistema seria la participació de tots els Estats a un sistema general de garantia de la pau.

No cal dir que el sistema és enginyós. Però dubtem de la seva eficàcia. En el moment de parlar de l'annexió d'una part del Tractat de Versalles, es parlava "ipso facto" de totes les reclamacions, irreductibles, reforma de fronteres, que malgrat els quinze anys no han deixat d'ésser tema apassionant i apassionat de les nacions que perduren. Anglaterra no pot esperar, en aquest moment, evitar una cursa d'armaments amb l'aplicació del seu famós pla.

Alemanya ha arribat a una preparació militar considerable i — ara — no són els armaments allò més temible en un conflicte, sinó les formes noves, que fan més temible una guerra química que tots els canons plegats.

No creiem, tanmateix, que França es preï el joc anglès. La prova és que Flandin i Laval retarden el seu viatge a Londres fins — segurament — que l'atmosfera europea s'hagi aclarit. Una vegada més la "bona voluntat" de Mac Donald dona ocasió a Alemanya d'agafar un nou impuls. Els alts prelats de l'Església anglicana, els notables Lords de la Cambra i els qui no són tant del partit Laborista, han oblidat ja la persecució dels jueus, els assassinats del 30 de juny, les lluites religioses. Cal només que Hitler faci bondat perquè obtingui els canons i les metralladores que vulgui, i que — per altra part — ja té, sense perills de ningú.

Els inferials dirigents del "Foreign Office" s'esquiven en l'ur política de satisfacció a Alemanya. Només hi ha una manera perquè el Reich pugui armar-se sense escurçar de ningú. Que Anglaterra — i amb ella les altres potències continentals — es comprometin a atorgar garanties a França. El més insignificant contrasentidor d'Alemanya sap que al militarisme prussià només li fan efecte les raons concretes. I la Reichswehr — regim "de Weimar al caos", escrit pel general von Bredow, assassinat el 30 de juny — està massa preocupada a muntar plans de combat perquè qualsevol rei se'n feli.

Incidents en un teatre a La Havana

Grau Sanmartín crítica Mendieta

L'Havana, 15. — En el curs de la representació d'una obra teatral en la que es criticava la participació dels negres en l'espectacle, el públic s'ha manifestat violentament, i van resultar nombrosos ferits.

Al mateix temps, la policia ha descobert tres cadàvers a l'interior d'un automòbil situat a les proximitats del teatre en que s'efectuava la representació. No han pogut ésser identificats per ara els dits cadàvers. — Fabra.

L'Havana, 15. — El senyor Grau Sanmartín ha fet una declaració crítica l'administració Mendieta, i ha afirmat que no es deconillaria amb un Govern que estigués mancat d'autoritat moral. — Fabra.

Sembla confirmar-se la deportació de Kamenev i Zinoviev

Moscou, 15. — Fins ara no s'ha sabut que els dosiers que contenen l'acusació formulada contra els senyors Kamenev i Zinoviev van ésser enviats al Tribunal corresponent, fa dues setmanes.

La deportació d'aquests senyors no ha estat anunciada oficialment, però com que en els cercles autoritzats no es desmenteix aquest rumor, per això interpretat-se com una confirmació tàcita. — Fabra.

Moscou, 15. — L'Agència Tass anuncia que avui ha començat el procés de Zinoviev, Kamenev i altres.

Malgrat tixó, l'opinió general és de que ambdós han estat ja deportats. — Fabra.

EDEN REP EL MINISTRE D'ESTAT HONGARES

Ginebra, 15. — El senyor Edouard informador en l'assumpte de l'atemptat de Marsella, ha rebut el senyor De Kanya, ministre de Negocis Estrangers hongares.

Laval ha rebut el senyor Folitch, representant de Iugoslàvia a la Societat de les Nacions. — Fabra.

EL PLEBISCIT DEL SARRE

Els partidaris de la tornada a Alemanya obtenen una victòria impressionant

Hitler anuncia que no hi ha cap reivindicació territorial franco-alemanya :: El Consell de la S. de N. favorable al retorn del Sarre al Reich

(Ve de la 1.ª pàgina.)

Les tropes angleses i italianes s'han reunit al centre de Sarrebruck, cap on es dirigeixen les seccions d'assalt que han de prendre part en la manifestació amb antorxes anunciada per a les primeres hores d'aquesta nit.

Entusiasme hitlerà

Aquesta tarda un perruquer molt conegut pels seus sentiments separatistes ha estat agredit per diversos individus que l'han obligat a refugiar-se en un edifici, sense que la cosa anés més en avant.

Als carrers es nota gran afluència de gent que manifesta la seva alegria pel triomf obtingut en el plebiscit, però conservant ensens gran calma, a la qual cosa contribueix la prohibició de venda d'alcohol.

Constantment es formen manifestacions que recorren els carrers cantant el "Deutschland ueber alles" i donant crits de "Heil Hitler".

En la Bahnhofstrasse desfila continuament una multitud entusiàstica, i es produeix un soroll tan xarador, que arriba a apagar les orquestres que interpreten composicions patriòtiques.

A les altres poblacions del Sarre passen el mateix que a Sarrebruck, guardant, naturalment, les degudes proporcions. L'entusiasme és general a tot arreu.

Detenció preventiva de Max Braun ::

Sarrebruck, 15. — Circula el rumor que és molt possible que Max Braun sigui detingut, a fi de protegir-lo de tot incident que pogués succeir-li.

No cal recordar que els socialistes i comunistes, que han treballat contra la tornada a Alemanya durant la campanya electoral estan sota la protecció de la Societat de Nacions i de la Comissió del Sarre. No obstant, hom creu que, aconsellats per la prudència, abandonaran el Sarre abans de la tornada oficial d'Alemanya.

Comunistes detinguts

Sarrebruck, 15. — Han estat detinguts setze comunistes sarrebrucks.

En un esmorcoll efectuat als seus domicilis han estat trobats punys americans i altres armes.

Els diaris nacionals i comunistes del Sarre han deixat de publicar-se a partir d'avui.

A la frontera

Forbach, 15. — Durant la darrera nit, a tot el llarg de la frontera a la via fèrria, hi ha hagut molt moviment.

No s'ha registrat, no obstant, cap incident d'importància.

Trenta refugiats del Sarre han passat la frontera francesa.

Des d'aquest matí el tramvia que va de Sarrebruck a la dita frontera ha interromput el servei.

Discurs de Hitler

Berlin, 15. — Una vegada conegut el resultat de l'escrutini del plebiscit, l'apoderat del Führer, canceller senyor Buerquel, ha anunciat per ràdio al senyor Hitler i al poble alemany els dits resultats amb paraules emocionades, declarant que el 90 i mig per cent del total de vots ha estat favorable a Alemanya.

A continuació el senyor Hitler ha pronunciat una allocució que ha estat retransmesa per ràdio, donant les gràcies a la població del Sarre pel testimoni de fidelitat que han donat a la pàtria, i afegint:

El destí ha volgut que fos la raó reflexiva la que posés fi a aquest estat de coses, fent desaparèixer la tensió que existia a Europa.

Dirigit-se als sarrebrucks ha dit: La vostra decisió em permet declarar que després del vostre reintegrament a Alemanya ja no tenim cap reivindicació territorial que exigir a França.

Es cert que volem obtenir la igualtat de drets per a Alemanya, però volem igualment contribuir a la solidaritat de les nacions i no farem res que pugui posar la pau en perill.

Després ha fet ús de la paraula el ministre de propaganda del Reich senyor Goebels, el qual, després de fer constar que el combat que ha durat 15 anys ha acabat amb la victòria d'Alemanya, i que les autoritats eclesiàstiques, tant protestants com catòliques, han ordenat que les campanes de totes les esglésies fossin llançades al vol, ha invitat a tota la població del Reich a endomassar les seves cases i a transformar el país en un veritable ocell de banderes.

Hitler malalt?

Berlin, 15. — En els cercles polítics d'aquesta capital ha causat gran estranyesa el fet que Hitler no hagi abandonat la seva propietat dels Alps Bava-

res, on descansa des de fa alguns dies.

Es fa ressaltar que la veu del canceller és més ronca que de costum, i s'explica l'absència del fuhrer, pel seu desig de prolongar la seva estada al camp.

Ha circulat el rumor que Hitler estava malalt, però aquest rumor no ha estat confirmat.

Adolf Hitler s'assabentà del resultat del plebiscit a la petita oficina de correus de Berchtesgaden, situada prop de la seva finca, i en aquesta mateixa oficina pronuncia el seu discurs.

En tornar a la seva propietat, a dos quarts d'onze del matí, Hitler telefonà al comissari de Govern, per al Sarre, i li expressà el seu agraïment.

A la vila propietat del fuhrer s'han rebut, durant el dia, innumerable telegrams de felicitació.

Entusiasme a Berlín

Berlin, 15. — En celebració d'haver obtingut el resultat completament favorable en la votació del Sarre, aquest matí han estat llançades al vol les campanes de les esglésies de la capital, i han estat organitzades diverses manifestacions que han recorregut els carrers cantant himnes patriòtics.

Des de primeres hores del matí han començat a aparèixer a totes les finestres de les cases banderes i domasos.

A mig matí els diaris han llançat al carrer edicions especials anunciant el triomf d'Alemanya al Sarre, si bé limitant-se a indicar el nombre de vots obtinguts pels diferents partits.

A mesura que transcorria el matí era més gran l'aglomeració als carrers, especialment al barri dels ministeris i als voltants de la Cancelleria.

Una gran quantitat de persones congregades davant la Cancelleria entonaven la cançó, que s'ha popularitzat a tot Alemanya, que comença dient: "Fuhrer deixa un xic el teu treball i surt al balcó".

El carrer d'aquesta capital que portava el nom de Stressemann, i que anteriorment portà el de Sarrebruck, ha estat rebatejat amb el nom primitiu.

El senyor Goebels, en una entrevista concedida a la premsa, ha manifestat que els resultats del plebiscit del Sarre sobrepassaven els càlculs més optimistes i favorables al Reich.

El Consell de la S. de N. es reuneix ::

Ginebra, 15. — El Consell de la Societat de Nacions s'ha reunit, amb assistència del secretari senyor Avenol.

En els cercles francesos de Ginebra s'ha rebut el resultat del plebiscit amb serenitat i calma. El Govern francès en successives manifestacions ha declarat sempre que França s'inclinaria davant el resultat de l'expressió popular.

El Comitè dels Tres, per al Sarre, integrat per representants d'Itàlia i Argentina, i pel senyor López Oliván, en representació d'Espanya, s'ha reunit avui; ha estudiat en principi el que el vot de la població del Sarre ha de tenir com a resultat la reintegració del dit territori al Reich.

Altament, tota decisió final sobre aquesta matèria queda reservada al Consell de la Societat de Nacions.

La sessió més important de l'actual reunió del Consell de la Societat de Nacions tindrà lloc demà, a les 16.30, per adoptar l'informe del Comitè dels Tres, en el qual es recomana la reintegració del Sarre a Alemanya.

Es considera segur que diversos representants de les grans potències, entre ells el ministre d'Afers Estrangers de França, senyor Laval, faran declaracions.

Es considera segur que en vista de l'informe del Comitè dels Tres el Consell es pronunciarà per a la reintegració de territori del Sarre a Alemanya.

Satisfacció a la S. de N.

Ginebra, 15. — Als cercles de la Societat de Nacions hi ha molta satisfacció per la forma normal en què s'ha descabellat el plebiscit del Sarre.

Es considera que l'autoritat de l'organisme de Ginebra ha augmentat després d'aquesta dura prova.

Demés la proporció dels sufragis estalvia al Consell de la Societat de Nacions les dificultats amb què hauria topat d'haver hagut de procedir en territori.

Els membres del Comitè dels Tres han estat molt feliçs per haver contribuït, sobretot amb les negociacions de Roma, a fer que el plebiscit hagi tingut lloc sense incidents.

En començar a conèixer-se aquest matí el resultat del plebiscit, les distintes delegacions s'han reunit, segons les seves comunitats, amb els països interessats en la consulta per tal d'examinar les conseqüències que puguin derivar-se.

Sobretot als cercles de la delegació

sovietica s'observava cert desencant pel resultat que s'acabava de proclamar.

Declaracions de Flandin

París, 15. — El senyor Flandin ha fet unes declaracions en les quals es felicita de l'aplicació estricta dels tractats en el plebiscit del Sarre. Ha afegit que cap francès no intentarà oposar-se al resultat. Espera que totes les qüestions irriants que existeixen entre França i Alemanya seran resoltes fàcilment sota la tutela de la Societat de Nacions.

Immediatament començaran les negociacions comercials per a assegurar els intercanvis entre França i el Sarre.

En les seves declaracions ha estudiat minuciosament el problema de l'emigració sarrebrucks, però ha acabat dient que aquest problema incumbeix resoldre'l a la Societat de Nacions.

"Estic persuadit — ha dit — que el Govern alemany prendrà disposicions en les quals es respectarà el dret de les minories. França no sabria tancar les fronteres als fugitius amenaçats."

El senyor Flandin ha acabat dient: "Estic segur que la majoria de francesos desitgen que les relacions entre França i Alemanya millorin progressivament fins a arribar al seu fi, que és la col·laboració mútua en l'obra de la pau europea. L'opinió francesa dona més importància als actes que a les paraules."

Garanties de França

París, 15. — La Comissió intermitèria que ha estat encarregada d'examinar el problema de l'emigració eventual dels habitants del Sarre ha declarat que els problemes plantejats pel plebiscit concerneixen, abans que a ningú, a la Societat de Nacions.

Es, per tant, al Consell del dit organisme internacional a qui correspon adoptar decisions, per a les quals pot estar segur de comptar amb el concurs lleial de les autoritats franceses.

Comentaris periodístics

París, 15. — Els nombrosos comentaris que fa la premsa estrangera sobre l'escrutini del Sarre demostra la importància internacional d'aquesta qüestió, i l'interès que se li ha concedit a tot arreu.

A la tribuna de Ginebra, Bochet considera que la liquidació de l'assumpte del Sarre obre a Europa noves perspectives de col·laboració i de pau.

El "Journal de Gineve" ve en les condicions de tranquil·litat que han presidit en el plebiscit del Sarre, un èxit de la Societat de Nacions, i prova la seva imparcialitat.

Els comentaris dels periòdics dels altres països són semblants als que expressa el periòdic suís, insistint en tots sobre la significació nacional que suposa el vot dels habitants del Sarre.

A Roma, "L'Avenire d'Italia" escriu: "Es possible que, com a resposta a un acte de patriotisme com el que han efectuat els catòlics alemanys del Sarre, es podria contestar demà amb vexacions?"

El diari afirma que espera una revisió de l'actitud del Govern hitlerà, respecte als catòlics alemanys en general.

A Bèlgica, la premsa creu que el resultat obtingut a favor d'Alemanya afavorirà les relacions amb França, i en conseqüència, l'atmosfera internacional.

Pel contrari, "El Poble", diari socialista, expressa el seu escepticisme en allò que fa referència al pacifisme del Cancellier Hitler.

A Bucarest la premsa aplaudeix l'èxit d'Alemanya.

Als cercles polítics es creu que aquestes manifestacions de la solidaritat alemanya, que França no ha dificultat gens, han d'afavorir la consolidació de la pau a Europa.

Austria els diaris expressen llur satisfacció per ja tendència pro-Alemanya del plebiscit.

La premsa de Txecoslovàquia declara que aquest resultat fa néixer l'esperança que s'esclareixi aviat l'atmosfera d'Europa.

La premsa grega registra el resultat del plebiscit com un esdeveniment que ha de donar per resultat un millorament de la situació europea.

La premsa anglesa

Londres, 15. — El periòdic "Star Journal", referint-se al plebiscit del Sarre, diu: El resultat del plebiscit és un fet notable i hauria de facilitar la tornada del Sarre a Alemanya com més aviat millor. Però l'actitud del món envers Alemanya dependrà del tractament atorgat a la "mhr".

Afegeix el "Star Journal" q. Ale-

manya té necessitat de bona voluntat per part de l'estranger; i ara té una bona ocasió per a guanyar-la.

"Evening News" diu que ja es preveia la tornada del Sarre a Alemanya; però que aquesta manifestació de patriotisme ardent ha estat rarament registrada en la història del món. Els sarrebrucks han fet una grandíssima passa per a esborrar els records amargs de la guerra. Si a Anglaterra posseïssim una desena part del patriotisme ardent d'aquests sarrebrucks — continua el periòdic "Evening News" — que diferent seria l'escena política!

"Evening Post" diu: "Aquest triomf és el d'Alemanya abans que el de Hitler: la crida de la sang ha prevalgut, malgrat la duresa i la repressió, que són instruments de dictadura. Es un bon resultat per a Europa."

Recordant les paraules de Hitler relatives a les reivindicacions territorials, en vista a França, el periòdic diu que cap paraula no podria ésser tan ben rebuda i que res no podria contribuir més a la perspectiva de la tranquil·litat d'Europa.

La tornada de les tropes angleses ::

Londres, 15. — No es té cap notícia sobre la data de la tornada de les tropes angleses del Sarre. Quan foren presos els acords per a la constitució d'una força internacional no es determinà la data en què serien dispersades.

Meantrestant, és sabut que la posició anglesa és de deixar passar algun temps abans d'ésser presos els acords per al canvi d'administració del Sarre.

Els Estats Units satisfets del plebiscit ::

Washington, 15. — El sots-secretari d'Estat, Mr. Phillips ha expressat la seva satisfacció pel resultat del plebiscit del Sarre, encara que aquesta qüestió — ha dit — sigui per complet estranya als interessos directes dels Estats Units.

El govern dels Estats Units considera que el resultat ajudarà a consolidar la pau a Europa.

Opinió de Gombos

Budapest, 15. — Interrogat per un representant de l'agència telegràfica hongaresa, el general Gombos ha manifestat que Hongria acull amb gran alegria el resultat del plebiscit sarrebrucks, per considerar que representa el triomf de la Justícia i dels sentiments de tot un poble.

Demés — ha afegit — ve a destruir un obstacle que impedia la reconciliació entre alguns pobles.

Ha acabat dient que la Societat de Nacions ha obtingut un veritable triomf amb l'organització del plebiscit.

Vigilància a Àustria

Viena, 15. — En previsió de possibles aldarulls que podrien haver ocorregut en conèixer-se el resultat del plebiscit del Sarre, ha estat reforçada la guàrdia dels ministeris i dels monuments públics.

Als centres polítics es veu en el resultat del plebiscit la consolidació de la pau. Un periòdic afirma que el plebiscit del Sarre no exercirà cap influència en l'actitud del Govern austriac.

Com que els estudiants "nazis" havien anunciat el seu propòsit de realitzar una manifestació, diversos destacaments de catòlics han ocupat els llocs estratègics per a impedir que els dits estudiants, cas de portar a cap el seu propòsit, puguin arribar al centre de la capital.

Fins ara no es té cap notícia que "hagi produït cap incident d'importància".

A diverses capitals els estudiants han intentat celebrar manifestacions, però la policia ho ha impedit.

Aquesta tarda s'ha celebrat a Linz (Austria), una gran manifestació organitzada pel Front patriòtic, amb motiu del resultat del plebiscit del Sarre.

UN NOU CRATER A NAPOLS

Nàpols, 15. — A la muntanya de Pouzzles, s'ha obert aquest matí un nou cràter, que llença lava incandescent, pedres i flames. — Fabra.

Londres, 15. — El dia 31 d'aquest mes s'espera que arribin a Londres els senyors Flandin i Laval.

Les entrevistes dels dits senyors amb els ministres britànics se celebraran els dies 1 i 2 de febrer vinent. — Fabra.

Examen dels acords de Roma

Ginebra, 15. — El ministre grec d'Afers Estrangers, senyor Maximos, actual president de l'Entente Balcànica, ha convocat per a demà una reunió extraordinària del Consell de la dita Entente, a l'efecte d'examinar l'abast dels acords que foren adoptats a Roma el dia 7 d'aquest mes. — Fabra.

Diàlegs breus

LA COMEDIA D'EN SEGARRA NO ES TITULARA "AURORA"

—Gairebé no se us veu, amic Segarra.
—Passo moltes hores a casa. Faig pinyols.
—Traballeu molt, aleshores...
—Com sempre.
—Quan estreneu al Poliorama?
—Primer he d'acabar la comèdia.
—Esteu molt endavant?
—Tot just l'he començada. No crec que la tingui llesta fins cap allà la Candellera.
—Es titularà "Aurora", oi?
—Ah, no! Us autoritzo per a denominar-ho. No es titularà "Aurora".
—Quin serà, doncs, el títol.
—No ho sé. Haig de pensar-ho. No m'he trobat cap que em faci goig.
—Serà una comèdia molt alegre i molt divertida. La construïu amb elements sentimentals, però predominaran les situacions còmiques.
—Força sort, Segarra!

ON ANIRAN JAUME PLANES I ELS SEUS "DISCOS"?

—Planes! Et creia ja de "touriste" pel Nord d'Àfrica...
—No hem arribat a l'Àfrica, encara.
—Així, et passesges.
—Per ara, sí.
—I els "discos"?
—No t'hi entenc.
—Però tu lluitas...
—Així. Cap on? Vets ací que en aquest moment no t'ho sabria dir. Tant pot ésser que marxem cap al Marroc francès, com a Holanda, com a Itàlia.
—Quines atraccions us emportareu?
—Segurament la partitura de Simone i Cardona.
—Quina?
—Es una preguja que tampoc no puc contestar avui. Potser ja, potser passat-dobles i solis, potser...
—A veure si encara heu d'anar amb barret cordó i americana de tovero.
—Vets a saber! La vida té bromes pesades.

ANGEL FERRAN HA ESCRIT UNA OPERETA

—Gràcies per la nota de l'altre dia anunciant la comèdia que Josep M. Planes i jo hem fet per a En Santpere!
—Vols callar, Ferran!
—Sí et sembla que als lectors els pot interessar, anuncia ara l'opereta que he escrit, sol, perquè hi posi música el mestre Balasar Samper.
—Una opereta!
—Amb tots els ets i uts. Es a dir, amb boys i girls i tot l'altre amaniment. Es una cosa per a ésser muntada en un teatre com l'Olympia.
—Es de molt espectacular?
—De tant d'espectacle com calguis. El muntar del llibre és satíric, i així penso que pot augmentar les possibilitats de l'èxit.
—Satíric d'actualitat?
—Puig, home! Es una opereta que passa a l'Edat Mitjana. Es titula "El cavaller del drac".
—No parlis més.
—La música, però, és moderna, moderníssima. Fox-trot, blues... Demanat!
—Que demanat? Mira: dignes a En Samper que no hi posi cap tango.
—No cal que li ho digui. Així dels tongs és restat a les pel·lícules espanyoles.

PRINCIPAL PALACE
Revisitat: MARGARIDA CARVAL
AVUI, DIMARTS
Tarda: Matinée popular
Las mujeres del Zodíaco
NIT:
LAS DE LOS OJOS EN BLANCO
Detalles per cartells diaris

A L'ORFEO GRACIENC

"Dues dones per a un home", farsa de J. Roig-Guvernau

La sessió de diumenge a l'Orfeu Gracienc fou dedicada a J. Roig-Guvernau, del qual es representaren les obres "L'amor que li mancava" i "Dues dones per a un home", farsa còmica, aquesta darrera, que prengué vida per primera vegada a les taules de la benemèrita entitat graciencina i que fou interpretada per la companyia que dirigeix el primer actor Josep Claramunt.

L'estrena de "Dues dones per a un home" constituí un legítim triomf per a l'autor i els interpretes. El públic, des de les primeres escenes, subratllà amb franques riallades la fina comicitat de la comèdia, per anar en augment a mesura que la farsa prenia volada.

La companyia brodà, si així pot dir-se, la comèdia, i l'autor es veié obligat, a cada acte, a sortir al prosceni.

Cal destacar la bona tasca dels artistes Laura Riera, Joan Bozzo, Joan Martínez, actor al qual augurem brillant esdevenidor, Lluís Samó i Elvira Coma, ben ajudats per la resta de la companyia. Josep Claramunt, ja prou conegut en els medic teatrals, muntà l'obra amb la seva peculiar manera.

L'estrena d'avui al Nou

El mestre Soriano pensa més en els seus intèrprets que en la seva obra

El mestre Francesc Soriano és valencià. Se li coneix de mitja hora lluny. En què se li coneix?
Ah! Vets ací que no ho sabria definir exactament.
Aquell aire de bonhomia...
En fi, és valencià. Un valencià autèntic.
Un home senzill, simpàtic.
El vaig conèixer en aquest mateix teatre Nou on ens trobem ara.
Es a dir, al mateix no.
Era a l'antic. Era en aquell teatre Nou de la Julia Gómez, dels venedors de la Xirgu, de les sarauetes d'En Santpere, dels "telons" de Pura Montoro i En Montero.
El mestre Soriano dirigia els cors quan s'estrenà *La Costa Susana*.
Tenia la reputació d'ésser un bon mestre. Deia d'ell que sabia molt d'insinuarment.

Han passat alguns anys.
El mestre Soriano ha estrenat diverses obres: *Las mujeres del Zodíaco*, *Donas y peligrosas*, *La feria de las hermosas*, *La noche de las Kudas...*
Gairebé totes del gènere anomenat frivoli, i gairebé totes, també, amb col·laboració amb el mestre Juli Benlloch, valencià com ell, company seu d'infantesa.

No cal presentar el mestre Benlloch. Ha viscut al costat d'Eulogi Velasco, el conegut empresari de revistes, les mil vicissituds per què aquest ha travessat, i a Barcelona, en moltes ocasions, ha compartit els seus èxits.

Ha transcorregut molt de temps, i fins ara el mestre Soriano no ha pogut fruit el plaer, inexplicable, que un diva li estrenés una obra — una obra d'envergadura. El teatre és dur!

El diva és Marc Redondo.
L'obra es titula *Sol del Perú*. S'estrena aquesta nit al Nou. Ha escrit el llibre el poeta Luis de Castro, i la partitura l'ha composta el mestre Soriano en col·laboració amb el seu inseparable company Benlloch.

Està emocionat, el mestre Soriano! Una mena d'alegria infantil li talla les paraules. Gosiaria a dir que està una mica atabalat.

—Donau-me algun detall de l'obra... li demano.

L'obra? El mestre Soriano està potser més entusiasmat amb la interpretació de Marc Redondo que amb l'obra mateixa, tot i ésser "sang de la seva sang".

—Formidable! — exclama. — La seva sortida, el final del primer acte i una romança del segon, són tres números garantits. És l'únic que us puc anunciar. Sobretot, la romança del segon acte.

L'Angel Oliveros, que al Nou actua de Providència de tothom, m'ha explicat abans, a propòsit d'aquesta romança, que Marc Redondo no l'ha volgut assajar. Ningú no l'hi ha sentit cantar.

—Ningú! — m'afirma.

Pregunto al mestre Soriano si així és cert.

—Certíssim. En Redondo vol que sia una sorpresa. Diu que la repetirà cinc vegades.

—Quan ell ho diu...
—Quan ell ho diu, haig de creure que serà veritat.

—Teniu fe.
—Amb En Redondo, se'n pot tenir.

Jo desitjaria saber, però, què passa a

Sol del Perú, i em costa treball de debó l'assabentar-me'n.

El mestre Soriano m'ho conta molt per alt.

—Estem en l'època del virregnat, al Perú. El virrei és el Príncep d'Esquilache. Aquest està enamorat d'una vídua, donya Marqueta de Albornoz.

—L'Amalia Pardo?

—La mateixa. Però a la senyora Albornoz li han donat a entendre que el Príncep d'Esquilache és qui feu assassinar son marit, i l'atrau a un banquet per a emmetzinar-lo. Tot plegat, intrigues d'un traïdor, del clàssic traïdor, compreneu?

—Comprès. I què? El Príncep mor emmetzinat?

El mestre Francesc Soriano

—No. Descobreix a temps l'intent de la seva estimada.

—Acaben casant-se, com si ho veïeu!

—Tampoc. El Príncep és un home de molt amor propi.

Aquesta història, a estones en vers i a estones en prosa, és l'argument de *Sol del Perú*.

La música — cançons i danses — està basada en motius populars peruans. Els mestres Soriano i Benlloch han corregut, amb la companyia Velasco, les terres del Perú d'un cap a l'altre, i si no portaren d'alt diners, vingueren amb les butxaques plenes de notes folk-lòriques.

—Una veritable riquesa! — observa el mestre Soriano. — Si triomfem, ho deurem a aquest folk-lore peruà i als interpretes.

Una darrera pregunta...

—Jo sento per Eugènia Galindo una gran devoció — tan gran com artista és ella. Treballa en l'obra?

—El seu paper és curt. Però molt agraït. El convertirà en un paperàs.

El mestre Soriano torna a parlar dels artistes, i de l'orquestra, del vestuari, del decorat.

D'ell, de la seva música, no vol, no atina a parlar-ne.

—Preferixo que vingueu.

El mestre Soriano i jo ens donem la mà.

Els crítics de l'incomensurable *Don Pero*, que en una taula veïna juga a la manilla, i el soroll innocent de les fitxes de dòmino i els daus del parchís oleguen els nostres audeus.

JOAN TOMAS

LA MUSICA

Associació de Cultura Musical

ANDREU SEGOVIA

La reparició del guitarrista Andreu Segovia a l'Associació de Cultura Musical assenyalà, sens dubte, un dels més brillants èxits aconseguits aquest curs per l'entitat esmentada. Segovia és un d'aquells artistes que no deixen mai decebut l'auditori; aquí, demés, hom el coneix bé; hom recorda sempre amb goig les seves anteriors actuacions, i cada nou concert que anuncia és esperat amb excepcional interès.

Segovia ens ha meravellat enguany, com sempre, amb el prodigi de la seva tècnica, tan poderosa i perfecta, que hom pot dir que exhaureix les possibilitats de l'instrument; el mecanisme tan net sempre i precis, el so d'una bellesa i força emotiva insuperables, matissat tothora amb els accents més inesperats, tots els aspectes del joc d'aquest extraordinari virtuós, són ja un gran art que provoca la més viva admiració. I sembla també que la qualitat de les interpretacions sigui cada vegada més depurada, més íntima i profunda la comprensió de les obres i dels estils per part del concertista, que en les seves versions assolix la més perfecta justesa de caràcter i ambient.

El programa executat per Andreu Segovia en aquest concert oferia algunes novetats remarcables, entre les quals cal destacar principalment una Sonata, de Castelmono-Tedesco, dedicada al concertista, obra ben escrita i construïda amb gran traça dins una norma una mica severa, que no exclou, però, expressions ben noves, ben del dia. Fa bo de veure com l'art de Segovia estimula els compositors a produir per a la guitarra, mancada de repertori modern. Recordem el cas del compositor Manuel Ponce, que, inlúit per Segovia, escriví una Sonata que creiem és la millor obra composta en el nostre temps per a guitarra. El mateix compositor ha escrit per a Segovia recentment "Tres peces en record de Tárrega", que són un exquisit exemple de finor i bon gust.

El triomf de Segovia davant l'auditori de l'Associació de Cultura Musical fou absolut. Hom l'aplaudia amb entusiasme més sincer, i ell hagué de correspondre a les ovacions interminables ampliant considerablement el programa.

B. S.

NOTICIARI

DEL LICEU, DEMÀ, LOHENGRIN

Pot qualificar-se d'excel·lent esdeveniment el segon Festival Wagner, anunciat per a demà, dijous, a la nit. La romàntica òpera *Lohengrin*, del colós de Bayreuth, ha estat sempre una de les obres predilectes del nostre públic i de les que amb més interès s'escolten sempre, i majorment quan, com en la present ocasió, tenen un quadre d'artistes fidels interpretes, i de qualitats excepcionals.

L'impressió immillorable que causà el cèlebre tenor Lohmès en confirmació i millorà amb la seva interpretació de l'ideal Cavalier del Cigne.

Es presentà davant el nostre públic una de les més destacades figures del repertori wagnerià, Aenne Bathy, la qual al seu talent de gran artista i formosa figura uneix unes condicions vocals poc corrents.

Nissen, el gran bariton; la celebradíssima contralt Strack, i el cèlebre baix Weber, juntament amb el bariton Harlann, que es presenta per primera vegada davant el nostre públic, seran els interpretes d'aquesta meravellosa representació, i l'eminentíssim mestre Karl Elmendorff, la fama del qual pregona el món enter, i que ha confirmat unànimement el nostre públic, sense excepció, però d'una manera extraordinària la cèlebre obertura, amb què comença l'obra, adquireix un fantàstic relleu sota la batuta màgica d'aquest colós mestre wagnerià.

Demà, doncs, el Liceu tornarà a vestir les seves millors sales, i el nostre públic novament sentirà l'emoió del més gran art.

ORFEO CATALA

Diumenge, a les cinc de la tarda, l'Orfeu Català donarà, al seu Palau de la Música Catalana, el concert-repàs que mensualment dedica als seus socis protectors.

Gran Teatre del Liceu
Demà: Festival Wagner, a les nou. Primera representació de l'òpera romàntica

LOHENGRIN

pels eminents artistes senyors: Bathy i Strack, senyors Lohmès, Nissen, Weber, Harlann. Mestre director: Karl Elmendorff. Direcció escènica: Pauli. Dissabte: DARRERA representació de LA WALKYRIA

Es despatxa a Comptadoria

★ Jack Hylton? Sí, senyors. Potem assegurar que l'empresari de l'Olympia, Joaquim Gasà, està en tractes amb Jack Hylton perquè vingui novament a Barcelona amb la seva orquestra. Dos o tres concerts, i prou. Després... Per a després, En Gasà té l'otorgament d'una companyia vienesa d'òperes i revistes que ens donaria a conèixer l'originalíssim espectacle *Reklame*.

★ Mentrestant, des de demà serà presentat a la pista de l'Olympia un gran espectacle esportiu, de molta novetat. Es tracta d'un curs cíclic, batxades amb el nom d'*Home trainer*, que fa pocs setmanes assoliren veritable èxit al Cirque d'Hiver, de París.

Les bicicletes, si bé estan lliures, no es mouen gairebé del lloc, car les rodes corren damunt uns petits corrons en moviment. Un monumental rellotge assenyalava les velocitats. En aquest espectacle prendran part els millors ciclistes de casa nostra i alguns dels de més reputació de l'estranger, tots els quals alternaran llurs exhibicions amb les d'uns lluitadors autèntics de *Catch* can. Quins plens es preparen, a l'Olympia!

★ Al Novetats, la companyia Melià-Cibrián s'afanya en donar al cartell el màxim de varietat possible. "Santa Marina" ens deia ahir Benito Cibrián; ha assolit un èxit molt falaguer, però no podem donar diàriament al públic una obra d'una tan forta tensió dramàtica. El públic també vol riure. Per això anem alternant les obres dramàtiques amb les còmiques. Hem reprès primer, d'aquestes, *Usted tiene ojos de mujer fatal*, i preparat per a demà, dimecres, a la nit, la de *La chica del gato*. Quant a les dramàtiques, ultra l'es-

trena de *Santa Marina* hem reprès *Teresa de Jesús*, d'Eduard Marquina. I per si els barcelonins no estiguessin prou convençuts que la nostra companyia no es priva de res i té pit per a tot, donarem a conèixer, tal com us vaig avançar, *El Caballero de Olmedo*, de Lope de Vega. Què us sembla?

★ Alexandre Nolla ha tornat de Madrid amb l'exclusiva de *Madre Allgria* per Catalunya a la butxaca; l'actriu Anna Tormo, que l'hi disputava, resta autoritzada per donar, d'aquesta obra, només les representacions que tingui compromesos a aquestes hores. També ha tornat de Madrid el cap d'"alabarders" Pere Quirós, el popular Peret del Tivoli, l'Olympia i el Còmic, que tants nàutics ha salvat als escenaris amb els aplaudiments de la seva gent i que tantes "penyes" teatrals ha organitzat entre el carrer de Casp i el Paral·lel. "M'han tractat a cor que vols, cor que desitges" — ens ha explicat En Peret —. En donarem un banquet a can Botín, i no em van deixar tocar un sol moment de peus a terra.

ROMEO
Telèfon 19681
A les 3:30 i a les 10:15. Tardes, diàliques a 1 pesseta. ORO Y MARFIL, la comèdia típica de la gràcia i el domini de Quintero i Guillén. Ovationes delirants als autors i als interpretes: Antonia Herrera, Rafael Bardem, Josep Balaguer, Elia Sanjaun, Lluís S. Torrell, Carmen Cuevas, Muriel Cuevas i Adela Calderón. Demà tarda, a les 8: Innuència. Un acte popular per l'entomista i rey de JAJUA, 17 episodis dedicats als petits: ORO Y MARFIL. Diumenge, a les 11 en punt del matí: Un acte popular per l'entomista i rey de JAJUA, 17 episodis dedicats als petits: ORO Y MARFIL. Diumenge, a les 11 en punt del matí: Un acte popular per l'entomista i rey de JAJUA, 17 episodis dedicats als petits: ORO Y MARFIL.

COLISEU POMPEIA
Tel. 78881. Empresa JOAN NELLA
Companyia VILA DAVI. Direcció artística, G. Pages del Climent
INAUGURACIÓ DE LA TEMPORADA.
AVUI, dimecres, a les 8:15 de la nit, amb l'obra de Josep Maria de Segarra

L'hostal de la Glòria
Demà tarda, a les 8: Funció d'infantesa: LES PERIPÈCIES D'EN EL LLOP. De Jordi Gual i mestre Martínez Valls. Es despatxa a Comptadoria i Centre de Localitats de la Plaça de Catalunya, 9

TEATRE PARCELONA
COMPANIA CAMINER ORTAS
AVUI, dimecres, tarda, a les 5:15, popular, butxaques a 2 pessetes. QUE HOMRE TAN SIMPATICO!
Nit, a les 10:15. Butxaques de primera classe, 5 pessetes.
Gran ball de riure

Fu-Chu-Ling
Formidable creació de Caminier Ortas
Demà, dijous, tarda i nit:
FU-CHU-LING

No podem publicar les notes pregades que no vinguin en crites en català i amb un llibre o signatura coneguda

POLIORAMA
AVUI: Tarda, 5:15 i nit, a les 10:15. Els homes forts
Demà tarda, 5:15: A prop de nombroses famílies, funció extraordinària de LES PASTORALS, a la qual el popular "Novelló" rifarà un marionetista. A la nit: LES PASTORALS, a la qual el popular "Novelló" rifarà un marionetista. A la nit: LES PASTORALS, a la qual el popular "Novelló" rifarà un marionetista.

TEATRE CÒMIC
Gran companyia de revistes
AVUI, Tarda, a les 5:15
Butxaques a 1 pesseta. General, 0'80
La revista en dos actes
LES REPOSAS
per Lligero, Posas, Nit, a les 10:15.
La revista del dia
Los maridos de Lidia
per Lligero, Monteván, Posas i tota la companyia. Esplèndida decorat i vestuari. Demà, dijous: Festival de Sant Antoni. Tarda i nit: LOS MARIDOS DE LIDIA

TEATRE NOU
Companyia REDONDO - PALACIOS
AVUI, DIMECRES, Tarda, 4:30; Nit, 8:15
Llibre de moda. Butxaques, 4 pessetes.
per LOS CLAVES, per F. Godoyol.
2on El gran èxit LA BELLA MUR-LADA, per l'eminent tenor Vicente Simon. Nit, a les 10:15: Esdeveniment teatral. L'entremès COLOM Y LA MIA, de la senyora de la senyora EL SOL DEL PERÚ
per l'eminent bariton Marc Redondo. Espèndida decorat i vestuari expressos. A l'estrena hi assistirà els seus autors. Es despatxa als Centres de Localitats

TEATRE NOU
Gran companyia de comèdies
NIT: CIBRIAN
Tarda, 5:15. Totes les butxaques a 2'50 ptes. L'obra de Marquina: TERESA DE JESUS, creació de Pepita Mollà. Magnífica presentació. Nit, a les 10:15. Totes les butxaques a 2'50 ptes. La gran comèdia LA CHICA DEL CAYO, deliciosa creació còmica de Pepita Mollà i la resta de la companyia. Demà, dijous, no hi ha funció per celebrar-se el tradicional ball de la temporada d'òpera per a la qual Claramunt.

TEATRE NOU
Gran companyia de comèdies
NIT: CIBRIAN
Tarda, 5:15. Totes les butxaques a 2'50 ptes. L'obra de Marquina: TERESA DE JESUS, creació de Pepita Mollà. Magnífica presentació. Nit, a les 10:15. Totes les butxaques a 2'50 ptes. La gran comèdia LA CHICA DEL CAYO, deliciosa creació còmica de Pepita Mollà i la resta de la companyia. Demà, dijous, no hi ha funció per celebrar-se el tradicional ball de la temporada d'òpera per a la qual Claramunt.

Les estrenes

"Sorrell e Hijo" - "Campeón?" "¡Novios!"

"Sorrell e Hijo"
Capitol British and Dominions

Film anglès tret d'una famosa novel·la; dirigit per Jack Raymond, i interpretat per H. B. Warner, Peter Pavlov, Hugh Williams, Ruby Miller, Evelyn Roberts i altres, distribuït pels Artistes Associats.

Amb el títol "El capitán Sorrell" havia estat ja realitzat aquest tema, que ara ens arriba amb el títol, traducció directa de l'anglès (Sorrell and Son), en temps del cinema mut. H. B. Warner, un actor excel·lent, de tipus, de caràcter i de comprensió del personatge, n'era també el protagonista. "Sorrell i fill" és el drama de l'home que, havent combatut a la guerra — era capità —, arribà a la pau es troba al carrer, i a poc a poc va baixant, baixant, i van baixant també les seves pretensions fins que accepta treballar de criat d'una pensió d'infinita categoria, tot per pujar el seu fill, i a poc a poc va fent-ne un home. En el film mut la lluita d'aquest home, sempre vençut per l'adversitat, era punyent; el drama del període immediat a la guerra hi era pintat amb una força cruel. Era un film d'una amargor terrible.

Es potser per això que en la nova versió, si no s'han suavitzat les tintes, s'ha fet, sovint, una diversió, portant l'espectador cap a escenes menys pessimistes? És possible, com també és possible que els realitzadors hagin cregut que aquella situació terrible dels homes que tornaren de la guerra amb vida, però sense mitjans de guanyar-se-la, sigui cosa passada de moda, inactual i és una gran equivocació. Perquè, més que no pas els horrors mateixos de la guerra, és útil i moral de pintar els de la post-guerra sense faramalla d'explosions ni medalles, amb un heroisme callat, obscur i sordid.

Sortint-hi Jimmy Durante en algun lloc, havia d'apareixer el nas, però no hem de mal gust ficar-lo en el títol.

Malgrat això, el film és mogut i interessant.

Un film de boxador en el qual, com és natural, ens presenten els perills que per als professionals tenen les dones i la beguda. Un boxador que ha abandonat la dona; el fill que, malgrat tot, vol boxar; el manager — Jimmy Durante — que el fa guanyar, gràcies a un chiquet organitzat, però que no pot evitar que per una dona faci un combat seriós, i naturalment, el perdi; la dona dolenta i la nota innocent, i, finalment, la reconciliació final de tots els bons i l'abandonament de la dona. A remarcar la presència de William Cagney, el germà de James, amb el qual s'assembla molt, menys en el dinamisme. Un film divertit.

A. FERRAN

"Campeón?" "¡Novices!"
Capitol Artistes Associats

Film americà produït per Edward F. Smith; dirigit per Benjamin Stoloff, i interpretat per Jimmy Durante, Luy Velez, Stuart Erwin, Marjorie Rambeau, Robert Armstrong, Kitty Carlisle, Thelma Todd, William Cagney i altres.

Sortint-hi Jimmy Durante en algun lloc, havia d'apareixer el nas, però no hem de mal gust ficar-lo en el títol.

Malgrat això, el film és mogut i interessant.

Un film de boxador en el qual, com és natural, ens presenten els perills que per als professionals tenen les dones i la beguda. Un boxador que ha abandonat la dona; el fill que, malgrat tot, vol boxar; el manager — Jimmy Durante — que el fa guanyar, gràcies a un chiquet organitzat, però que no pot evitar que per una dona faci un combat seriós, i naturalment, el perdi; la dona dolenta i la nota innocent, i, finalment, la reconciliació final de tots els bons i l'abandonament de la dona. A remarcar la presència de William Cagney, el germà de James, amb el qual s'assembla molt, menys en el dinamisme. Un film divertit.

A. FERRAN

"¡Novios!"
Capitol Artistes Associats

Film americà produït per Edward F. Smith; dirigit per Benjamin Stoloff, i interpretat per Jimmy Durante, Luy Velez, Stuart Erwin, Marjorie Rambeau, Robert Armstrong, Kitty Carlisle, Thelma Todd, William Cagney i altres.

Sortint-hi Jimmy Durante en algun lloc, havia d'apareixer el nas, però no hem de mal gust ficar-lo en el títol.

Malgrat això, el film és mogut i interessant.

Un film de boxador en el qual, com és natural, ens presenten els perills que per als professionals tenen les dones i la beguda. Un boxador que ha abandonat la dona; el fill que, malgrat tot, vol boxar; el manager — Jimmy Durante — que el fa guanyar, gràcies a un chiquet organitzat, però que no pot evitar que per una dona faci un combat seriós, i naturalment, el perdi; la dona dolenta i la nota innocent, i, finalment, la reconciliació final de tots els bons i l'abandonament de la dona. A remarcar la presència de William Cagney, el germà de James, amb el qual s'assembla molt, menys en el dinamisme. Un film divertit.

A. FERRAN

"¡Novios!"
Capitol Artistes Associats

Film americà produït per Edward F. Smith; dirigit per Benjamin Stoloff, i interpretat per Jimmy Durante, Luy Velez, Stuart Erwin, Marjorie Rambeau, Robert Armstrong, Kitty Carlisle, Thelma Todd, William Cagney i altres.

Sortint-hi Jimmy Durante en algun lloc, havia d'apareixer el nas, però no hem de mal gust ficar-lo en el títol.

Malgrat això, el film és mogut i interessant.

Un film de boxador en el qual, com és natural, ens presenten els perills que per als professionals tenen les dones i la beguda. Un boxador que ha abandonat la dona; el fill que, malgrat tot, vol boxar; el manager — Jimmy Durante — que el fa guanyar, gràcies a un chiquet organitzat, però que no pot evitar que per una dona faci un combat seriós, i naturalment, el perdi; la dona dolenta i la nota innocent, i, finalment, la reconciliació final de tots els bons i l'abandonament de la dona. A remarcar la presència de William Cagney, el germà de James, amb el qual s'assembla molt, menys en el dinamisme. Un film divertit.

A. FERRAN

"¡Novios!"
Capitol Artistes Associats

Film americà produït per Edward F. Smith; dirigit per Benjamin Stoloff, i interpretat per Jimmy Durante, Luy Velez, Stuart Erwin, Marjorie Rambeau, Robert Armstrong, Kitty Carlisle, Thelma Todd, William Cagney i altres.

Sortint-hi Jimmy Durante en algun lloc, havia d'apareixer el nas, però no hem de mal gust ficar-lo en el títol.

Malgrat això, el film és mogut i interessant.

Un film de boxador en el qual, com és natural, ens presenten els perills que per als professionals tenen les dones i la beguda. Un boxador que ha abandonat la dona; el fill que, malgrat tot, vol boxar; el manager — Jimmy Durante — que el fa guanyar, gràcies a un chiquet organitzat, però que no pot evitar que per una dona faci un combat seriós, i naturalment, el perdi; la dona dolenta i la nota innocent, i, finalment, la reconciliació final de tots els bons i l'abandonament de la dona. A remarcar la presència de William Cagney, el germà de James, amb el qual s'assembla molt, menys en el dinamisme. Un film divertit.

A. FERRAN

"¡Novios!"
Capitol Artist

Campionats de Catalunya

Segona categoria

Resultats del diumenge passat:

Grup Llobregat:

- C. E. Martorell, 0; Vic F. C., 3.
- Foment de Molins de Rei, 1; Catalunya de Viladecans, 3.
- C. E. Olesa, 2; Gavà F. C., 1.

Classificació final:

Vic F. C.	12	9	3	0	36	11	21
Catalunya V.	12	8	1	3	27	12	17
Gavà F. C.	12	7	2	3	24	7	16
C. E. Olesa	12	5	0	7	23	22	10
Foment M. R.	12	0	1	7	16	28	9
U. E. Rubí	12	3	2	7	11	24	8
C. E. Martorell	12	1	1	10	8	41	3

Grup Barcelona:

Campió, el Català de Cervera; sots-campió, el C. E. Gràcia.

Grup Tarragona:

Campió, el Gimnàstic; sots-campió, el Dertusa.

Grup Girona:

- Blanes F. C., 5; Palamós F. C., 2.
- U. E. d'Arenys, 0; Malgrat F. C., 0.
- Casal d'Esports, 2; U. E. de Figueras, 0.
- C. E. Farners, 2; Tordera F. C., 3.

Classificació final:

Blanes F. C.	12	8	2	2	29	9	18
Malgrat F. C.	12	8	2	2	27	12	13
Casal d'Esports	12	8	0	4	31	23	10
U. E. Figueras	12	7	1	4	23	16	15
U. E. Arenys	12	5	2	3	31	18	12
Tordera F. C.	12	4	2	6	20	26	10
C. E. Farners	12	2	1	9	14	39	5
Palamós F. C.	12	0	2	10	7	38	2

El partit celebrat el dia 6 entre el Palamós F. C. i el C. E. Farners, que fou guanyat pel primer per un gol a zero, ha estat fallat per la Federació favorable al Farners, per alinear el Palamós tres jugadors que estaven qualificats, perdent, ultra els dos punts de l'encontre, un altre de la classificació.

MERCEDES-BENZ
Signe de bon gust

L'equip francès que jugarà contra l'Espanyol

Paris, 14. — El Comitè de resolucions de la Federació Francesa de Futbol s'ha reunit aquesta tarda amb l'objecte de designar els jugadors que han d'anar a Madrid per enfrontar-se amb l'equip nacional espanyol.

Heus ací la formació de l'equip: Porter, Thepot, del Red Star Olympique; Defensa dreta, González, de l'Sporting Club Fives, de Lille; defensa esquerra, Metler, del F. C. Sochaux; mig dreta, Gamberillars, del F. C. Sete; mig centre, Verriest, del R. C. de Roubaix; mig esquerra, Lehmann, del F. C. de Sochaux; davanters: extrema dreta, Courtois, del F. C. de Sochaux; interior dreta, Alcázar, de l'Olympic de Marsella; centre, Nicolas, del F. C. de Rouen; interior esquerra, Rio, del F. C. de Rouen; extrem esquerra, Langidier, del Red Star Olympique; Suplents: Lense, Diagne, Fritz i Keller.

La participació de González, que ahir resultà lesionat en un partit, està sospetada a la situació en què es troba en celebrar-se el matx.

UNA NOTA DEL F. C. BARCELONA.—Aquests dies han circulat uns fulls, clandestins tota vegada que no es consignen ni l'autor ni l'impressor, recomanant certes actituds per quan es desplaça a la nostra ciutat un determinat club de Sevilla.

El Consell directiu de F. C. Barcelona, per principis esportius, té interès a fer constar que no té res a veure de prop ni de lluny amb aquest full, i que en rebutja la paternitat i la inspiració.

L'EQUIP DE L'ESPANYOL.—L'equip de l'Espanyol que ja jugarà diumenge a Les Arenes i que aconseguirà tan brillant resultat, havia d'haver tornat ja el dilluns, però a causa d'una pana de l'autocar en que feien el viatge, van haver de fer un descans i havien d'arribar ahir. Per cert que, segons sembla, el jugador Bosch va haver-se d'allitar un xic disposat. Suposem que diumenge ja estarà en condicions de poder jugar.

A LA MUTUAL ESPORTIVA.—Els jugadors que passaren per la Mutual Esportiva, són Raich, Escolà, Zabaló i Soier, del Barcelona, i Morral, del Sabadell. Les lesions de Raich i Soier són de poca importància, i per tant podran jugar diumenge. Zabaló està ja molt millorat, i es creu que també podrà jugar. En canvi Escolà, si bé va millorant, no podrà actuar encara a Sevilla. Morral sofreix un equívoc que, afortunadament, no revesteix molta importància.

UNA NOVA ADQUISICIO DEL BARCELONA.—Es tracta del jove element de Molins de Rei Prat, el qual, segons es diu, se li entrevén un bon desenvolupament futbolístic. Figurava en l'equip de Gràcia, jugador que, com se sap, va ingressar al Barcelona i no pot actuar per pesar sobre ell una desqualificació.

LA JORNADA DEL PASSAT DIUMENGE AL C. N. BARCELONA

El proper diumenge, al Frontó de l'Escullera, se celebraran partits corresponents al Campionat Social del C. N. Barcelona, els resultats dels quals foren els següents:

Chorly i Marco venceren Piera i Berni, per 25 a 8.

Coll és vençut per Cardó i Palou, per 15 a 25.

Figueres i Pere venceren Pacreu i Manau, per 25 a 21.

Puntis i Banús venceren Bori i Artal, per 25 a 15.

Mayo i Sarrià venceren Clemente i Pérez, per 25 a 13.

Grau i Anglada venceren Hendenreich i Garcia, per 25 a 10.

Nadal i Almela venceren Massana i Guerrero, per 25 a 16.

Frontó Principal Palace

Avui, dimecres, tarda,

GABRIEL II i MAGUENQU

URIZAR I URIONA II

Nit, a les 10:15:

PISTON i OUTIERREZ

ITUARTE i CELAYA I

Ciclisme

HOMENATGE DE L'ESPORT

CICLISTA CATALA ALS SEUS CAMPIONS

El diumenge passat s'efectuà l'excursió anunciada per l'Espanyol Ciclista Català en homenatge als seus campions de 1934.

Aquest acte va assolir un assenyat èxit, tota vegada que hi participà un gran nombre de socis amb llurs famílies i un creixent estol de ciclistes, els quals, formant una bona caravana, van pujar els magnífics paisatges de Santa Creu d'Olorde.

Els homenajats, senyors Cervelló i Rovira, veterans; Albert, actual campió social; Ferran Penya, del grup excursionista; i Simó Montreuil, campió de 1933, tingueren ocasió d'apreciar els testimonis de simpatia de tots els companys i consocios.

Se celebrà la prova social en pujada, sobre 6.340 quilòmetres, que va ésser molt disputada per tots, i es premià les arribades amb calorosos aplaudiments. Després de l'esmorzar, el president de l'entitat oferí l'acte en un entusiasta parlament, al qual seguiren els senyors Sicart i Cantí, que dedicaren frases d'elogi als homenajats, i finalment ho feren aquests per agrair a l'Espanyol Ciclista Català i a tots els concurrents la seva gentilesa.

La classificació de la cursa fou:

1. Raimon Castel, en 17 m. 5 s.
2. Josep Albert, 17 m. 10 s.
3. Antoni Inesta, 18 m. 10 s.
4. Josep Roca, 18 m. 40 s.
5. Jesús García, 19 m. 20 s.
6. Tomás Pérez, 19 m. 27 s.
7. Pere Escoda, 20 m. 20 s.
8. Lluís Bonastre, 20 m. 20 s.
9. Ferran Penya, 20 m. 20 s.
10. Jaume Cantí, 20 m. 34 s.
11. Pasqual Fasanella, 20 m. 40 s.
12. Rafael Rius, 20 m. 45 s.
13. Joan Rovira, 21 m. 47 s.

Natació

EL CONCURS D'HIVERN D'EN-

GUANY AL C. N. BARCELONA

Com tots els anys, el C. N. Barcelona organitzarà en el present el clàssic i tradicional Concurs d'Hivern, per a la preparació adequada dels seus nedadors i waterpolistes, agrupats per equips, fórmula que fins ara ha vingut donant excel·lents resultats, ja que amb la lluita que s'estableix dona ocasió a tots els participants d'una millora de possibilitats.

En l'edició del present any s'establiran dos grups com a mínimum, un per als nedadors ja especialitzats i un altre en el qual s'inclouran els elements que no poden competir amb els primers.

La llista d'inscripció per al grup B estarà a la disposició de tots els que desitgin participar en aquest concurs, fins al vinent diumenge, dia 20, al matí.

Esports de Nen

CENTRE EXCURSIONISTA

DE CATALUNYA

Secció d'Esquí

L'Esquí Club Català, del Centre Excursionista de Catalunya, recorda a tots els seus socis la conveniència de que passin per la seva secretaria abans del dia 19 del corrent, de set a nou de la vetlla, per a signar la llicència de corredor de la Federació Catalana d'Esquí, ja que passat l'esmentat termini la quota d'aquesta llicència seria d'un tipus superior.

Club Alpi Català

Demà, dijous, dia 17, a dos quarts de vuit de la tarda, al Centre Excursionista de Catalunya tindrà l'acostumada reunió setmanal de la seva Secció de Fotografia, en la qual el senyor Lluís Estades donarà una sessió de projeccions explicades sobre "Muntanya a l'hivern".

Marcel Thil vencé Mac Avoý, per punts

Paris, 15. — Anit es va disputar el combat valador per al campionat europeu del pes mitjà entre el francès Marcel Thil, detentor del títol, i l'anglès Mac Avoý.

Marcel Thil ha reconquerit el seu títol de campió en derrotar fàcilment per punts el seu contrincant.

Mac Avoý va iniciar la lluita amb abassegador atac. Els tres primers assalts van ésser apuntats al seu favor.

Després va dominar Marcel Thil.

El francès va posar en una situació compromesa el seu contrincant al round onzè. Al catorzè, Mac Avoý va ésser abatut per dues vegades. L'àrbitre, la primera vegada, va arribar a comptar fins a cinc, i a la segona, el gong el va salvar.

Thil demostrà superioritat, i el resultat no va oferir cap mena de dubte a l'acabament dels quinze assalts.

El pes dels dos boxadors va ésser: Mac Avoý: 162 lliures.

En aquest matx no es disputava el títol de campió mundial i europeu de pesos mitjans, que detenta també Thil.

LA REUNIO D'AVUI AL NOU MON :: LOZANO CONTRA BARRES

Aquest vespre, al Nou Món, se celebrarà la reunió pugilística, de la qual hem vingut parlant aquests dies, en el combat principal de la qual el pes gall Lozano serà acarat a Barres, boxador francès de la mateixa categoria de pes, classificat en primera sèrie. Es el primer combat que com a internacional disputa Lozano, confiant molts dels seus partidaris que si en surt aïrós quedarà consagrat com una nova estrella del nostre ring. Respecte la personalitat de Barres, poc és el que podem informar als nostres lectors que no sigui el que diem dies ençà: que fou vençut per desqualificació per Sangili, després d'haver-lo dominat durant quatre repeses, que ara fa dos anys justos va fer un matx nul amb l'excel·lent pes gall marcellès Kid Francis.

En la mateixa reunió es va celebrar un matx revenja entre Batallino i Martínez de Alagon, els quals feren darrerament a l'Iris un matx molt prometedor, que fou interromput per un cop de cap involuntari de Martínez.

La vetllada començà amb un preliminar a quatre repeses, al qual seguiran els encontres Vives - Gil i Blai Rodríguez. La reunió acabarà amb els dos matxes a què ens referim al començament.

V A R I A

Diumenge, al Central E. C. de París, Desnoullet va vencer Simendé, per punts, després d'un bon combat.

A Sao Paulo, Primo Carneira, prosseguint la seva campanya de "bolos", va vencer una tal Cecil Harris, per fora de combat, a la setena repesa.

Pat Butler, campió d'Anglaterra dels pesos welter, va experimentar darrerament, a Londres, una inesperada desfeita per inferioritat en tres repeses, a mans del canadenc Paul Schaeffer.

FRONTÓ NOVELTATS

Avui, dimecres, tarda, a les 4:

NARRU II-CAMPOS

AZURMENDI-BEGONES III

Nit, a les 10:15:

ARAQUISTAIN - JAUREGUI

AMOREBIETA - UNAMUNO

Detalls per cartella

Ping-Pong

C. E. MEDITERRANI - TIVOLI

P. P. C.

El vinent diumenge, a dos quarts de cinc de la tarda, al local del Club Esportiu Mediterrani, s'efectuarà la inauguració de la instal·lació d'aquest Club amb un encontre interclub amb el Tivoli P. P. C., el qual presentarà una selecció amb els seus més destacats elements. Hi resten invitats tots els aficionats.

INAUGURACIO D'UN NOU GIMNAS

Diumenge obrí les seves portes el Club Esportiu Barcelona

Una nova entitat de gimnàstica ha fet la seva aparició en la vida esportiva catalana: neix amb l'impetuosa que li dona l'entusiasme decidit d'una munió d'atletes que volen afegir el seu patiótic esforç al que fan des de diversos llocs altres grups de gent abnegada que treballen amb constància exemplar, per tal de millorar el nivell físic dels catalans.

Al número 7 del carrer dels Arcs, han instal·lat el seu gimnàs; s'hi practicarà d'una manera preferent la lluita grecoromana. En el dit esport compten amb figures destacades que han estat diverses vegades campions, com són els Clevas, F. López, Román, García, Pérez, J. López i molts d'altres que prometen ésser aviat, dignes aspirants al títol.

Es de, emmarcar com a nota simpatia el que bon nombre dels associats haguessin pertanguent a aquella vella entitat, avui per malaureança

desapareguda, que es diu Club Esportiu Catalunya, la qual durant la Dictadura va ésser el punt de reunió de molts dels inconformistes amb aquella situació.

Diumenge al matí se celebrà la inauguració amb un lunch, en el transcurs del qual regnà el major entusiasme entre els nombrosos assistents.

El president de l'entitat, senyor Francesc López, amb breus paraules oferí el gimnàs a tots els esportius i traçà el camí a seguir per aconseguir el seu millorament; seguidament parlà el secretari senyor Mestres amb tons semblants al primer. Van ésser molt aplaudits.

Es desitja que els immillorables propòsits d'aquests bons esportius es portin a feix termes i que ben aviat la novella societat, passi a la capdavantera de les de la seva especialitat.

Programes d'avui

TEATRES

Barcelona. — Tarda: "Qué hombre tan simpático". Nit: "Fu-Chu-Ling".

Comè. — Tarda: "Las peponas". Nit: "Los mandos de Lidia".

Novel·la. — Tarda: "Terresa de Jesús". Nit: "La chula del gato".

Nou. — Nit: Estrena "El Sol del Perú".

Polsera. — Tarda i nit: "Els homes foris".

Principal Palace. — "Las dos ojos en blanco".

Roma. — Tarda i nit: "Oro y marfil".

DIVERSOS

Casa Llibre. — Avui i cada dia, 10e dan sànt.

Granja Royal. — Tes i sortida de teatre Gran Ritz. — Avui i cada dia, 10e dan sànt.

MUSIC-HALLS

Apolló. — Varietats i Mercedes Fifi. Be-Ta-Cian. — Varietats i Emilia Do mingo.

Bombay. — Varietats i Lolita Granados Escorial. — Varietats i Inésita Penar.

Edén Concert. — Varietats i John Buve.

Edén Concert. — Varietats i John Buve.

Hollywood. — Triomf de la formidable Demón's Jazz.

CINEMES

Actualitat. — "Las ruinas de don Quijote" i Reportajes d'actualitat.

América. — "Se fue mi mujer". "La ley del talón". "El expuesto de Shanghai".

Armas. — "El fantasma del oro". "Un marido en apuros". "Mi amor el rey".

Avinyuda. — "Sola con su amor". "Oro en la mano". "A más a la vida". "Piel o una mujer".

Avinyuda. — "Sola con su amor". "Oro en la mano". "A más a la vida". "Piel o una mujer".

Avinyuda. — "Sola con su amor". "Oro en la mano". "A más a la vida". "Piel o una mujer".

Avinyuda. — "Sola con su amor". "Oro en la mano". "A más a la vida". "Piel o una mujer".

Avinyuda. — "Sola con su amor". "Oro en la mano". "A más a la vida". "Piel o una mujer".

Avinyuda. — "Sola con su amor". "Oro en la mano". "A más a la vida". "Piel o una mujer".

Avinyuda. — "Sola con su amor". "Oro en la mano". "A más a la vida". "Piel o una mujer".

Avinyuda. — "Sola con su amor". "Oro en la mano". "A más a la vida". "Piel o una mujer".

Avinyuda. — "Sola con su amor". "Oro en la mano". "A más a la vida". "Piel o una mujer".

Avinyuda. — "Sola con su amor". "Oro en la mano". "A más a la vida". "Piel o una mujer".

Avinyuda. — "Sola con su amor". "Oro en la mano". "A más a la vida". "Piel o una mujer".

Avinyuda. — "Sola con su amor". "Oro en la mano". "A más a la vida". "Piel o una mujer".

Avinyuda. — "Sola con su amor". "Oro en la mano". "A más a la vida". "Piel o una mujer".

Avinyuda. — "Sola con su amor". "Oro en la mano". "A más a la vida". "Piel o una mujer".

Avinyuda. — "Sola con su amor". "Oro en la mano". "A más a la vida". "Piel o una mujer".

Avinyuda. — "Sola con su amor". "Oro en la mano". "A más a la vida". "Piel o una mujer".

Avinyuda. — "Sola con su amor". "Oro en la mano". "A más a la vida". "Piel o una mujer".

Avinyuda. — "Sola con su amor". "Oro en la mano". "A más a la vida". "Piel o una mujer".

Avinyuda. — "Sola con su amor". "Oro en la mano". "A más a la vida". "Piel o una mujer".

Avinyuda. — "Sola con su amor". "Oro en la mano". "A más a la vida". "Piel o una mujer".

Avinyuda. — "Sola con su amor". "Oro en la mano". "A más a la vida". "Piel o una mujer".

Avinyuda. — "Sola con su amor". "Oro en la mano". "A más a la vida". "Piel o una mujer".

Avinyuda. — "Sola con su amor". "Oro en la mano". "A más a la vida". "Piel o una mujer".

Avinyuda. — "Sola con su amor". "Oro en la mano". "A más a la vida". "Piel o una mujer".

Avinyuda. — "Sola con su amor". "Oro en la mano". "A más a la vida". "Piel o una mujer".

Avinyuda. — "Sola con su amor". "Oro en la mano". "A más a la vida". "Piel o una mujer".

Avinyuda. — "Sola con su amor". "Oro en la mano". "A más a la vida". "Piel o una mujer".

Avinyuda. — "Sola con su amor". "Oro en la mano". "A más a la vida". "Piel o una mujer".

COLISEUM
AVUI: Tarda, a les 4. Nit, a les 10
EL KNOCK-OUT (còmica)
REVISTA PARAMOUNT
LO QUE BETTY OYO (dibuixos)
LA TRAVESSA DE L'ANTRA
la bellíssima producció espanyola, dirigida per Abbadie d'Arast

MARYLAND
Plaça Urquiza, 5. Telèfon 21968
Tarda: 3:30, 5:30, 7:30. Nit: 10
BALAMANDA (documental)
FANTASIA JAPONESA (dibuixos)
LOS ESPOSOS CRAWFORD, sketch musical
HOMBRES DE MAÑANA
Director: Frank Borzage
NOTA: Demà, diumenge, a les 7:30: Sessió selecta. Queda oberta la venda de localitats

METROPOL
Lliria, 115. Telèfon 81222
AVUI, de 4 a 8, i nit, a les 10
El gran èxit de Brigitte Helm
EL CORREDOR DE MARATHON
I la graciosa comèdia
60.000 francos al mes per Biscot
Previs: Dies feiners: tarda i nit, 2 ptes. Dies festius: tarda, 3 ptes; nit, 2 ptes.

CINEMA RAMBLAS
Rambla del Centre, 38. Telèfon 18972
AVUI: NATURAL, COMICA I DIBUIXOS
El Jardín del Monasterio
drama musical per John Stuart
POLVORILLA
Superproducció M. G. M. per Jean Harlow i Franchot Tone
Sessió continua

CINEMA WALKYRIA
AVUI: Tarda i nit, gran programa
EL DICTADOR
en espanyol, per Ricardo Cortez
El abuelo de la criatura
en espanyol, per Stan Laurel i Oliver Hardy
Pescada en la calle
en espanyol, per George Raft
Còmica i Dibuixos

Fantasia
AVUI: Tarda, a les 4. Nit, a les 10
Pathé Journal, Revista Femenina, OPERA TELEFONICA (atracció). Gran exit de Dita Parlo en l'excelsionat film
RAPTO
amb G. Vidal

cine Paris
El programa més atractiu de Barcelona
Revistes Pathé i Femenina, Eliza Landi en la famosa comèdia
La mujer de mi marido
DIBUIXOS. Grandis èxit del film més espectacular de l'any
WONDER BAR
Diumenge: Matinal, 10:30. Es despatxa a taquilla per a la sessió extraordinària de diumenge tarda, a les 6, Gustav Froelich en POR UN MILLON, Miss West en NO SOY NINGUN ANGEL

CINEMA ESPLAI
LA PALOMA (dibuixos)
LA BATALLA, per Annabella
Noches en los bosques de Viena
per Magda Schneider; música de Strauss i Schubert
WONDER BAR
amb Kay Francis, Dolores del Río, Al Jolson, Ricard Cortez i Dick Powell

SALONS CINAES
TEATRE TIVOLI
Tarda i nit: "Destino de primavera".
Franciska Gaal. Còmica i Dibuixos
FEMINA
4 tarda i 9:15 nit: "Mujerista de gran señor". "Un perro que trae cola". Magda Schneider
CAPITOL
4 tarda i 9: